சிறுவருக்கு சுவாமி விபுலானந்தர்

ச. அருளானந்தம்

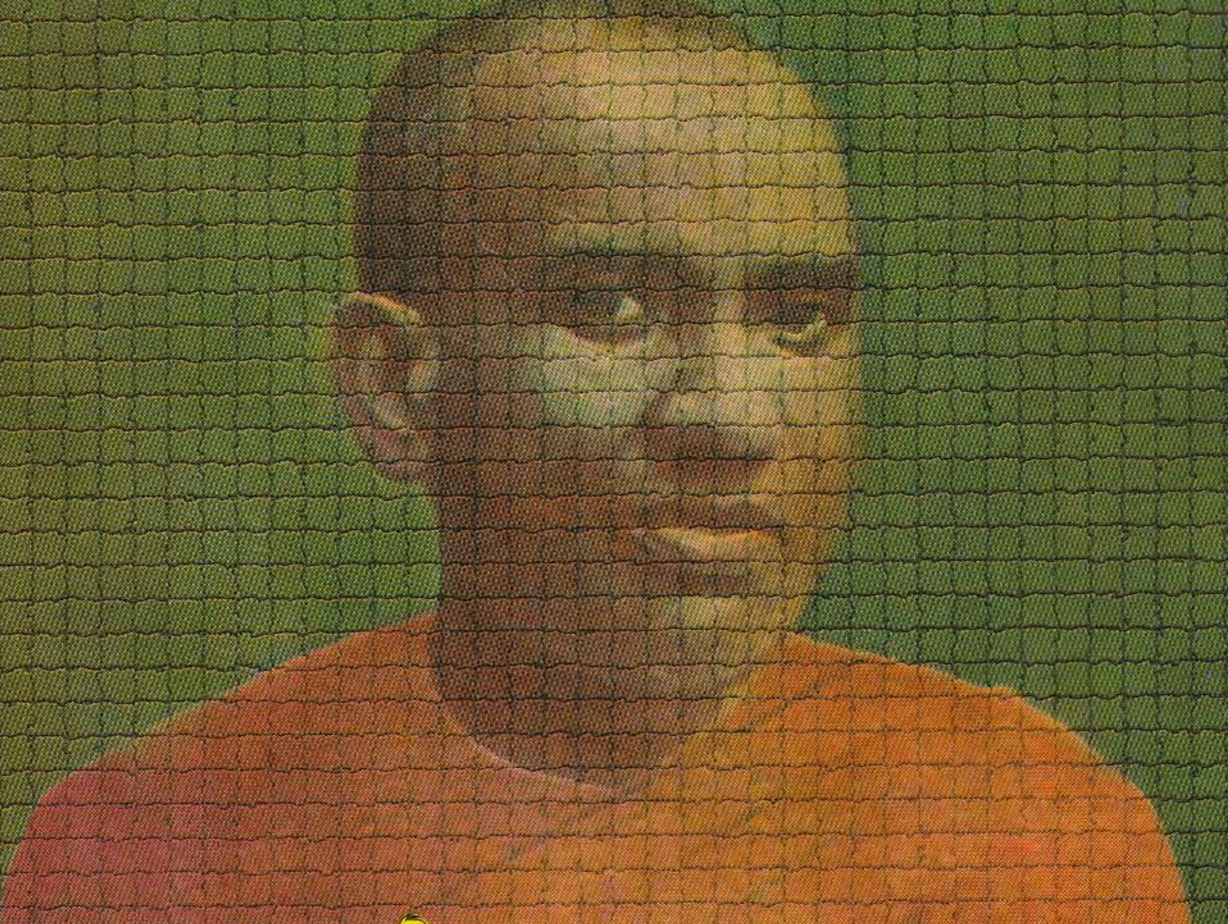

இலக்கியன் வெளியீட்டகம்

சிறுவருக்கு

சுவாமி விபுலானந்தர்

ச. அருளானந்தம்
[கேணிப்பித்தன்]

இலக்கியன் வெளியீட்டகம்

சிறுவருக்கு சுவாமி விபுலானந்தர்
ச. அருளானந்தம் எழுதியது

© 2012, ச. அருளானந்தம்

வெளியீடு:
இலக்கியன் வெளியீட்டகம்
39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 6.
T.P. No. 011 2364550, E.mail: kumbhlk@gmail.com
3, மெய்கை விநாயகர் தெரு, சென்னை 600 026.
T.P. No. 0091 44 23622680, E.mail:

அச்சு:
குமரன் அச்சகம்
39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 6.
T.P. No. 011 2364550, E.mail: kumbhlk@gmail.com

வெளியீட்டு எண்: 40

ISBN 978-955-1997-39-7

எனது உரை

சுவாமி விபுலானந்தரைப் பற்றிச் சிறுவருக்கு ஏற்ற வகையில் எழுத வேண்டும் என்ற அவா தொடர்ந்துகொண்டிருந்தது. அவரது அயரா முயற்சியினால் எழுந்த கல்விக்கூடமான சிவானந்த வித்தியாலயம் எனது கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவியது. அங்கு ஓரளவில் குருகுல முறையான கல்வி கிடைத்தது. ஆங்கிலம் போதனாமொழியாக இருந்தும், இந்துப்பாரம்பரியக் கல்விமுறை பேணப் பட்டது. அதற்கு வித்திட்டவர்களாக சுவாமி விபுலானந்தரை அடியொற்றி வந்து அக்காலத்தில் கடமையாற்றிய இராமகிருஷ்ண மிசன் துறவிகளான சுவாமி. நடராஜானந்தா, சுவாமி. சர்வானந்தா, சுவாமி. ஜீவனாநந்தா போன்றவர்களும், அதிபர்கள் திரு.எஸ்.அம்பலவாணர், திரு.க.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் ஆசிரியர்களுமாவார்கள்.

இன்று சிவானந்த வித்தியாலய வளாகத்தில் அமைந்துள்ள சுவாமி விபுலானந்தரின் மணிமண்டபக் கட்டிடத்துக்கு நாடகம் நடத்தி நிதி சேர்த்த குழுவில் நானும் பங்கேற்றிருந்தேன். மட்டக்களப்பு, கல்முனை ஆகிய இடங்களில் எங்கள் குழு நாடகத்தை அரங்கேற்றி நிதி சேகரித்துக் கொடுத்ததென்பதை இன்றும் நினைந்து பெருமையடைகிறேன். வவுனியாவில் திரு.எஸ்.நவரத்தின ராஜா அவர்கள் கல்விப்பணிப்பாளராக இருந்தபோது பல குக்கிராமங்களில் நான் பிரதிக்கல்விப்பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றினேன். அவரோடு இணைந்து அறுபத்தைந்து புதிய பாடசாலைகளைத் திறந்தோம். அப்பாடசாலைகளுக்குத் தமிழ் வளர்த்த அறிஞர்களாகிய வீரமாமுனிவர், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், போன்றோரது பெயர்களோடு, சுவாமி விபுலாநந்தா, சுவாமி நடராஜானந்தா, சுவாமி சிவானந்தா, சுவாமி விவேகானந்தர் போன்ற இராமகிருஷ்ண துறவிகளது பெயர்களையும் சூட்டினோம். அத்துடன் வவுனியாவில் விபுலானந்த நூற்றாண்டு

விழாக்குழுவையும் உருவாக்கி, 'உள்ளக்கமலம்' எனும் நூற்றாண்டு மலரையும் வெளியிட்டு, பல்கலைக்கழகம் சென்று படிக்கமுடியாத வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழ்வாழும் மாணவருக்குப் புலமைப் பரிசு வழங்குவதற்கான நிதியத்தையும் நிறுவினோம். இன்று அந்த நிதியம் பேருதவி செய்கிறது. இவற்றை நினையும்தோறும், ஏதோ ஒருவகையில் சுவாமி விபுலானந்தரின் சேவையில் ஒரு துளியை நிறைவு செய்த நிம்மதி உருவாகிறது.

சுவாமி விபுலானந்தரையும், ஈழத்திருநாட்டில் தமிழுக்காகத் தொண்டு செய்த அறிஞர் பெருமக்களையும் அறியச் செய்யவேண்டும் என்ற முயற்சியில் குமரன் பதிப்பகம் என்னைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. அதனால் இதில் ஈடுபட்டுள்ளேன். இவ்வகை நூல்களை வாங்கி, நமது இளையோருக்கு வாசித்தறியும் படி செய்வது தங்கள் அனைவரதும் கடமையாகும் என்பது எனது அவாவாகும். அதற்கான ஆதரவை நல்கும்படி அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* * *

இந்த நூலில் பல அறிஞர் பெருமக்களது ஆக்கங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட கருத்துக்கள் நிறையவே உண்டு. தனித்தனியே அந்நூல்களை அடிக்குறிப் பாக்கிப் போடமுடியாதுள்ளேன். தங்களது கருத்துக்கள் இடம்பெறுவதைக் கண்ணுற்றால் உங்களது ஆக்கங்களால் இந்நூல் பெருமையுறுவதாக பெருமனம் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கேணிப்பித்தன் – ச.அருளானந்தம்

பொருளடக்கம்

1.	சுவாமி விபுலானந்தர்: ஓர் அறிமுகம்	7
2.	கல்வி	13
3.	ஆசிரியர் மயில்வாகனம்	17
4.	விரிவுரையாளர் பண்டிதர் மயில்வாகனம்	20
5.	அதிபர் பண்டிதர் மயில்வாகனம் பி.எஸ்.சி	21
6.	ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கம்	24
7.	பத்திரிகை ஆசிரியராக பிரபோத சைத்தன்யர்	27
8.	சுவாமி விபுலானந்தா	30
9.	இலங்கையில் ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகள்	32
10.	சிவானந்த வித்தியாலயம்	35
11.	இந்துக் கல்வி முறையில்	38
12.	அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்	41
13.	'பிரபுத்த பாரத'த்தின் ஆசிரியர்	44
14.	'மதங்கசூளாமணி' என்னும் ஒரு நாடகத்தமிழ் நூல்	46
15.	இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர்	50
16.	'யாழ்நூல்' அரங்கேற்றம்	52
17.	ஒரு வரலாறு முடிந்தது	59

1

சுவாமி விபுலானந்தர்: ஓர் அறிமுகம்

நமது இலங்கைத் தீவிலே தமிழுக்காகவும், சமயத்துக் காகவும் சமூகநலனுக்காகவும் அளப்பரிய சேவை யாற்றியவர்கள் பலர். அவர்கள் செய்த சேவையின் நிமித்தம் மக்கள் மனங்களிலே நிலைத்து வாழ்கின் றார்கள். அவர்களைப் பற்றி நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்களைப் பின்பற்றி இவ்வுலகில் வாழவேண்டும். அதுதான் எங்களது அவாவாகும். அதனடிப்படையில் சுவாமி விபுலானந்தரை உங்களுக்கு அறிமுகம் செய்கின்றேன்.

சுவாமி விபுலாநந்தரைப் பற்றிப் பலர் தங்கள் அறிவுக்கெட்டிய வரை எழுதியுள்ளார்கள். சிலர் தெரிந்திருந்தும் எழுதாது விட்டார்கள். எனது உள்ளத் தில் சுவாமி விபுலாநந்தர் ஆற்றிய பணிகளை நினைந்து நெக்குருகி இருக்கிறேன். அவரைப் பற்றி எனது சிற்றறிவுக்கு எட்டியவரை எழுதத் துணிந்தேன். அவரை நான் நேரில் பார்த்தது இல்லை. ஆனால் அவரால் எழுப்பப்பட்ட கல்விக்கூடத் தில் வாழ்ந்து கற்கக்கூடிய வாய்ப்புக் கிட்டியது. அவர் வாழ்ந்த அந்தப் புண்ணிய வளாகத்தில் கிடந்து புரளக்கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அவரது எழுத்துக் களைப் படித்துச் சுவைக்கும் பாக்கியம் பெற்றேன்.

இந்தப் படத்தில் இருப்பது யாரென்று சொல்ல முடியுமா? இவர்தான் சுவாமி விபுலானந்தர். வித்தகன் விபுலானந்தர் என்று புகழ்ந்து கூறுவார்கள். கருவில் திருவுடையான் என்றும் அழைப்பார்கள். நீங்கள் அடிக்கடி பாடுவீர்களே ஒரு

பாடல். நினைவிருக்கிறதா? அதை இயற்றிய பெருமைக்குரியவர் சுவாமி விபுலானந்தர்தான். அவரது பாடலைக் கீழே தருகிறேன். ஒருமுறை படித்துப் பாருங்கள்.

'வெள்ளை நிற மல்லிகையோ வேறெந்த மா மலரோ
வள்ளல் அடியிணைக்கு வாய்த்த மலரெதுவோ
வெள்ளை நிறப் பூவுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல
உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது'.

பாடும்போது சுவைக்கின்றதா? இந்தப் பாடலை நமது விபுலானந்த அடிகள்தான் பாடினார். சுவாமி விபுலானந்தரின் இளமைப் பெயரை அறிந்திருப்பீர்கள். மயில்வாகனம் என்பதுதான் அந்தப் பெயர். அவரைப் பற்றி அறிய ஆவலாய் இருக்கிறீர்கள் அல்லவா? வாசித்துப் பார்ப்போமா?

சுவாமி விபுலானந்தரின் இளமைக் காலம் பொன்னானது. தாயின் அரவணைப்பில் இன்பம் கண்டவர். தந்தையின் பாசத்தில் திளைத்தவர். கிராமச் சூழலில் சிறுவர்களோடு விளையாடித் திரிந்தவர். காரைதீவுக் கடற்கரை மணலில் துள்ளித்திரிந்தவர். வயல்நிலங்களில், வாய்க்கால் வரம்புகளில் காலாற நடந்து மகிழ்ந்தவர். இயற்கையை நன்றாக இரசித்தவர். காரைதீவுக் கடற்கரையில் சூரிய உதயத்தைக் கண்டு மெய்சிலிர்த்தவர். பின்னாளில் தமிழுக்கும், சமயத்துக்கும் அளப்பெரிய சேவை செய்தவர். அவரைப் பற்றி சிறுவர்களாகிய நாம் அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

மட்டக்களப்பு

இலங்கையில் ஒன்பது மாகாணங்கள் உள்ளன. அதிலொன்று கிழக்கு மாகாணம். கிழக்கு மாகாணத்தில் முன்னர் இரண்டு மாவட்டங்கள்தான் இருந்தன. ஒன்று மட்டக்களப்பு. அடுத்தது திருகோணமலையாகும். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தை மீன்பாடும் தேன் நாடு என்று அழைப்பார்கள். திருகோணமலையைப் பாடல் பெற்ற திருத்தலம் என்றழைப்பார்கள். மட்டக்களப்புக்கு அதன் நீண்ட வாவி இயற்கை அழகை ஊட்டுகிறது. திருகோணமலைக்கு அதன் இயற்கைத் துறை முகம் அழகூட்டுகிறது. மட்டக்களப்பு வாவி மட்டக்களப்பை இருகூறுகளாக்கி

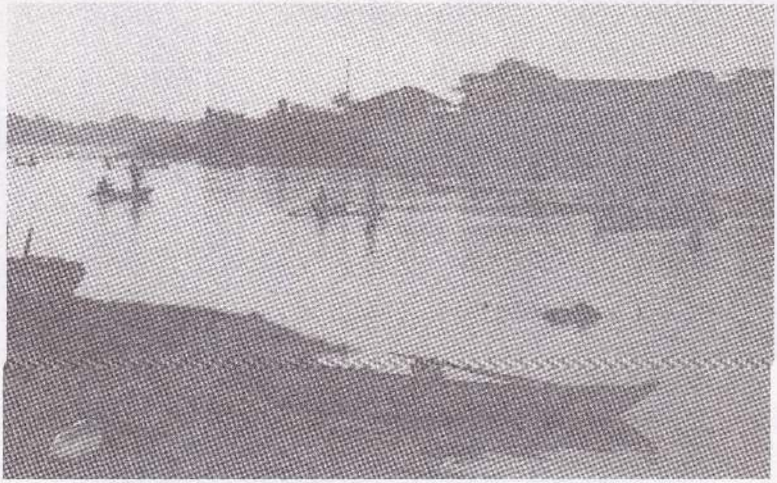

கல்முனைவரை நீண்டு கிடக்கிறது. சூரியன் உதிக்கும் பகுதியை எழுவான்கரை என்பார்கள். சூரியன் மறையும் பகுதியை படுவான்கரை என்பார்கள். சூரியனை மையமாகக் கொண்டு நிலங்களுக்குப் பெயரிட்டார்கள். திசைகளையும் தெரிந்து கொண்டார்கள். வாவியின் இருகரைகளும் அழகாக இருக்கும். தென்னை விரிசோலை பரந்திருக்கும். படகுகள் அசைந்து செல்லும். மீனும், இறால் நண்டுவகைகளும் பிடிபடும். மக்களுக்குத் தொழில் வாய்ப்புக்களை அளித்து வருகிறது. விதையாத வயலாக வாவி இன்றும் விளங்குகிறது.

படுவான்கரை வயல் சூழ்ந்த பிரதேசமாகும். எழுவான் கரைக்கும், படுவான் கரைக்கும் இணைப்பு இல்லாதிருந்தது. பெரிய படகுகளைப் பயன்படுத்தி மக்கள் பயணம் செய்தார்கள்.

மட்டக்களப்பு நகர் படுவான்கரைப் பக்கம் இருக்கிறது. அப்போது பிரித்தானியர் நமது நாட்டை ஆண்டார்கள். மக்களின் பிரயாணக் கஸ்டத்தை அந்த அரசு உணர்ந்தது. ஆதலால் அரசாங்கம் பாலம் அமைக்கத் திட்டமிட்டது. 1924இல் மட்டக்களப்பு வாவியின் குறுக்காகப் பாலம் கட்டும் வேலைகள் தொடங்கப்பட்டன. 1927இல் பாலம் கட்டிமுடிக்கப்பட்டது. அதனைக் கல்லடிப் பாலம் என அழைப்பார்கள். மக்கள் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டார்கள். எழுவான் கரையையும், படுவான்கரையையும் கல்லடிப் பாலம் இணைத்து விட்டது.

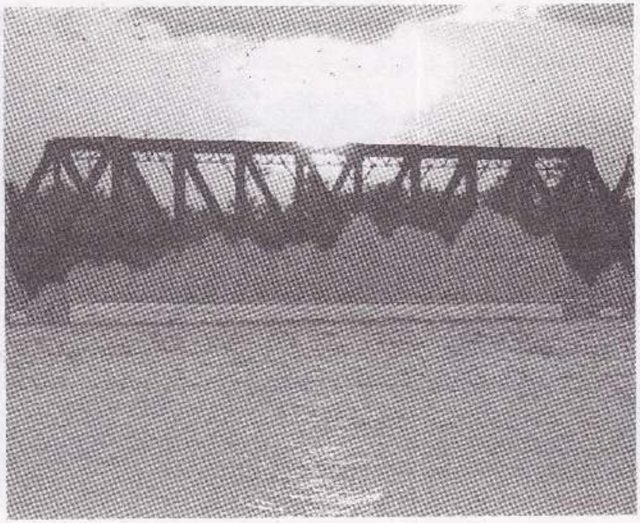

மட்டக்களப்பு நகரில் இருந்து முப்பத்தொன்பது கிலோமீற்றர் தொலைவில் கல்முனை உள்ளது. அது ஒரு சிறிய நகரமாக விளங்குகிறது.

காரைதீவு

கல்முனையின் அருகாமையில் காரைதீவு உள்ளது. அது அழகான ஊராகும். அதனைக் 'காரேறும் மூதூர்' என அழைப்பார்கள். காரைதீவின் கிழக்கே வங்காள விரிகுடாக் கடல் உண்டு. காரைதீவின் மேற்கே வயல்வெளி பரந்துள்ளது. காரைதீவு மணல்பரந்த கிராமம் ஆகும். வீடுகள் நெருக்கமாக இருந்தன. வீடு களின் முன்னால் கனிதருமரங்கள் நிறைந்திருக்கும். கிணற்றடியில் கமுகுகள் பாக்கினைச் சுமந்து காற்றில் அசையும். பாக்குக் குலையோடு இருந்தால் கமுகு மரங்களுக்குத் தனியான அழகுதான். கமுகு மரங்களைச் சுற்றி வெற்றிலைக் கொடிகள் படர்ந்து அழகூட்டும். தென்னைகள் பாளை வெடித்துக் காற்றில் ஆடும். இளநீரையும், தேங்காய்களையும் தாங்கி நிற்கும்.

தென்னை மரமும் ஒரு கற்பகதருதான். தென்னை அதிக பலனை மக்க ளுக்குத் தருகிறது. அதனால் அதனைக் கற்பகதரு என்றார்கள். தென்னை தேங்காய் தருகிறது. இளநீரைத் தருகிறது. அதன் ஓலைகள் கிடுகுகளாகப் பின்னப்படுகின்றன. கிடுகுகள் வீடுகளின் கூரையை வேய்வதற்குப் பயன்

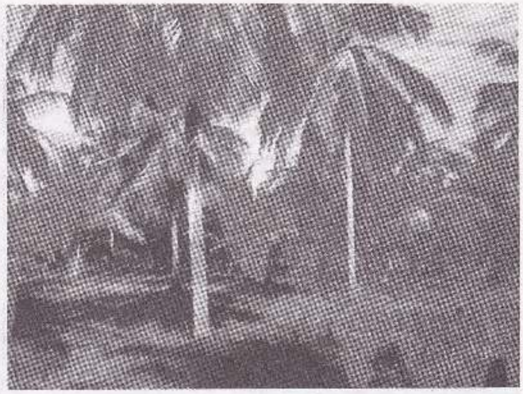

படுகிறன. அதன் ஈர்க்கு விளக்குமாறு செய்ய உதவுகிறது. ஈர்க்கில் கட்டு முற்றத்தைப் பெருக்க உதவுகிறது. தேங்காயை உரித்தால் உரிமட்டை வரும். உரிமட்டை தும்புகளைக் கொண்டுள்ளது. தும்பு கயிறு இழைக்க உதவுகிறது. தும்புத்தடி செய்ய உதவுகிறது. தேங்காயிலிருந்து தேங்காய் எண்ணெய் எடுக்கப்படுகிறது. முற்றிய மரங்கள் வீட்டுக் கைமரங்களாக வீடு கட்டப் பயன்படுகின்றன.

அக்காலத்தில் கிராமத்தின் தலைமகனாக விதானையார் விளங்கினார். அவர் தான் கிராமத்தின் சிற்றரசன். பேரும் புகழும் விதானையாருக்கு இருந்தது. மதிப்பும் மரியாதையும் இருந்தது. விதானையார் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதியாகச் செயற்படுபவர். காரைதீவில் சின்னத்தம்பியின் மகனாக சாமித்தம்பி விளங்கினார். அவர் சிறந்த குணமுடையவர். அதேபோல் இராசகோபாலன் பிள்ளையின் மகளாக கண்ணம்மை வாழ்ந்தார். கண்ணகி வழிபாட்டில் கண்ணம்மை சிறந்து விளங்கினார்.

சின்னத்தம்பியும் இராசகோபாலன்பிள்ளையும் தமது பிள்ளைகளுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார்கள். இல்லறம் சந்தோசமாகக் கழிந்தது. பத்துத் திங்கள் பறந்தோடியது. இத்தம்பதியினருக்கு 1892 ஆண்டு மார்ச் 27ஆம் திகதி ஆண்குழந்தை பிறந்தது. 'மயில்வாகனம்' எனப் பெயரிட்டனர். வீட்டில் தம்பிப்பிள்ளை என்று அழைத்தார்கள். குழந்தை வளர்ந்துவரும் நாளில் உடல்நலக்குறைவு ஏற்பட்டது. கதிரகாமக் கந்தனுக்கு நேர்த்திவைத்தார்கள்.

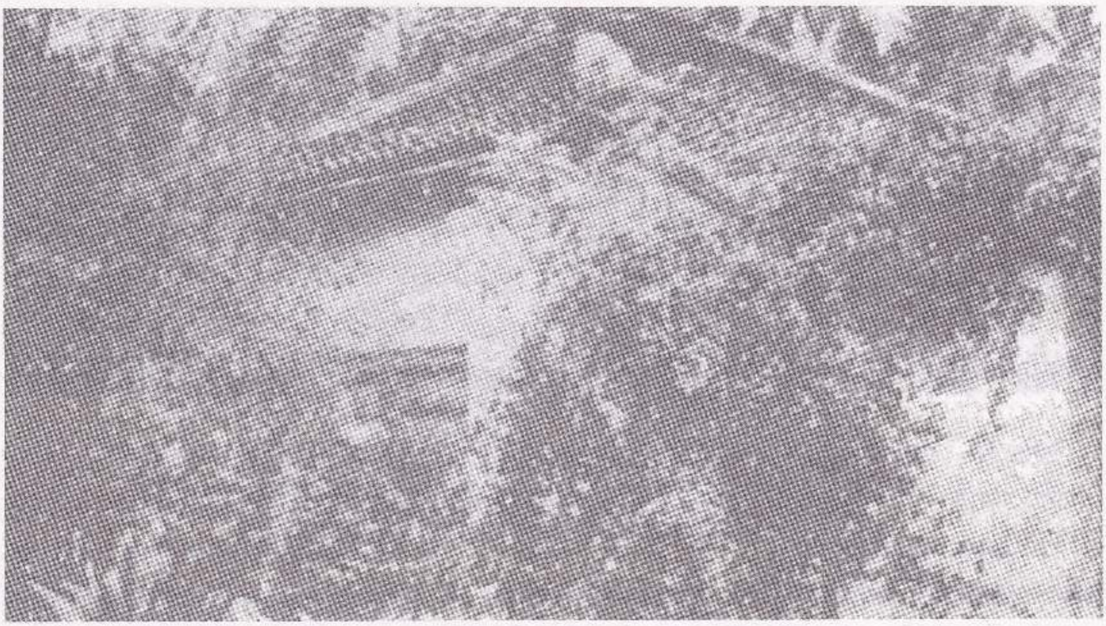

சுவாமி விபுலானந்தர் பிறந்த வீட்டின் தோற்றம்

குழந்தைக்கு நலமாகியது. குழந்தையோடு கதிர்காமம் சென்றார்கள். அங்கே குழந்தையை மீண்டும் 'மயில்வாகனம்' எனப் பெயரிட்டனர். மயில்வாகனம் என்றே அழைத்தார்கள். பாலூட்டித் தாலாட்டி வளர்த்தார்கள். மயில்வாகனனுக்கு இரு சகோதரிகள் இருந்தார்கள். ஒருவரின் பெயர் கோமளவல்லி. மற்றவரின் பெயர் மரகதவல்லி.

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் பத்தினித் தெய்வ வழிபாட்டில் பெருமை மிக்கது. கண்ணகிக்குக் கோயில்கள் அதிகம் உள்ளன. காரைதீவுக் கிராமத்திலும் கண்ணகிக்குக் கோயில் உண்டு. ஆண்டுதோறும் சிறப்பாக உற்சவம் நடைபெறும். உற்சவ காலத்தில் மக்கள் பயபக்தியாக இருப்பார்கள். கண்ணகி வழக்குரை காதை பாடப்படும். மக்கள் பெருந்திரளாகக் கூடிக் கொண்டாடுவார்கள். விதானையாரின் மேற்பார்வையில் உற்சவம் நடக்கும். மயில்வாகனம் கோயிலுக்குப் போவான். கண்ணகி வழக்குரை காதையில் மூழ்கி ரசிப்பான். சிலப்பதிகாரத்தை நன்கு அறியக்கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

2

கல்வி

அக்காலத்தில் ஆண்பிள்ளைகளும் பெண்களைப்போல் குடுமி வைப்பது வழக்காக இருந்தது. மயில்வாகனமும் குடுமி வைத்திருந்தான். அதிகாலையில் எழுந்ததும் குளிப்பான். தலையை வாரிக் குடுமி கட்டிக் கொள்வான். பெண் பிள்ளைகள் போல் நீண்ட சட்டையை அணிந்து கொள்வான். காதுகளில் வெண்கடுக்கண் அணிந்திருந்தான். இளமையிலேயே புலமை உடையவனாகக் காணப்பட்டான். இளமைக் கல்வியை தந்தையிடமே கற்றான். மயில்வாகனம் ஆரம்ப பள்ளிப் பருவத்தினை அடைந்தான். அவனை சாமித்தம்பி விதானையார் திரு. நல்லரத்தினசிங்கம் அவர்களிடம் அழைத்துச் சென்றார். அவரிடம் முறைப் படி வித்தியாரம்பம் செய்து வைத்தார்.

தொடக்கக் கல்வியை நல்லரத்தினம் ஆசிரியரிடம் கற்றார். காரைதீவில் கிறிஸ்தவப் பாடசாலை இருந்தது. அங்கு குஞ்சித்தம்பி ஆசிரியர் கற்பித்தார். அப்பாடசாலையில் 1897இல் சேர்ந்து ஐந்தாம் வகுப்பு வரை கற்றான். காரைதீவு விநாயகர் கோயில் அர்ச்சகராக புலோலியூர் வைத்தியலிங்க தேசிகர் இருந்தார். அவர் பேரறிஞராய்த் திகழ்ந்தவர். கோயில் பூசையையும் செய்தார். பாடசா லையையும் நடத்தி வந்தார். அவரிடம் நன்னூல், நிகண்டு, சூடாமணி, போன்ற நூல்களையும் வடமொழியையும் கற்றான்.

1901இல் மயில்வாகனத்தை அவனது ஒன்பதாவது வயதில் கல்முனை வெய்ஸ்லிக் கல்லூரியில் சேர்த்துவிட்டார். சேர்ந்ததும் மயில்வாகனம் செய்த முதல் வேலை தனது காதுகளில் அணிந்திருந்த வெண்கடுக்கண்களைத் துறந்ததுதான். அத்துடன் தனது குடுமியையும் எடுத்துவிட்டார். உச்சியில்

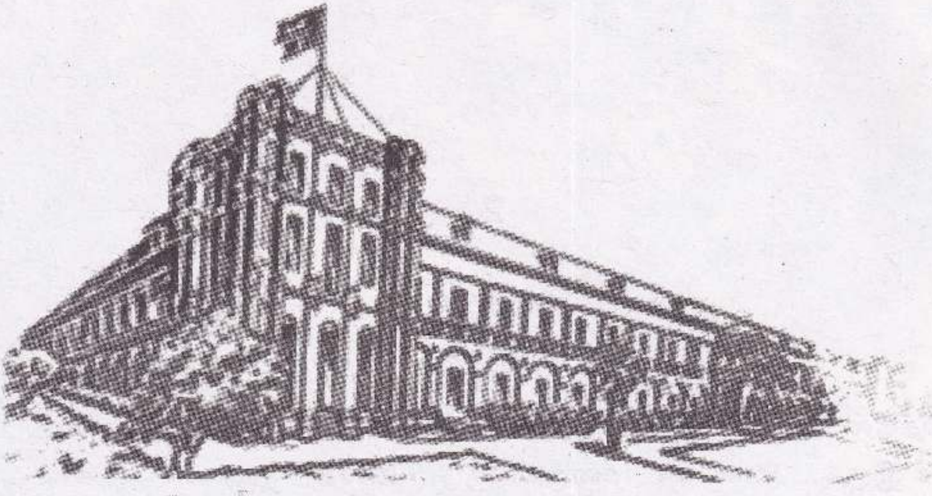

வகிடெடுத்து இருபக்கமும் அழகாகச் சீவியிருப்பான். அங்கு ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்கத் தொடங்கினான். சுமார் ஐந்து மிலோமீற்றர் தூரத்தில் உள்ள வெய்ஸ்லிக் கல்லூரிக்கு நடந்தே செல்வான்.

ஒரு துணியால் செய்த உறையினுள் புத்தகங்களை அடைவான். தோளில் தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டு நடப்பான். நடையோடு பாடங்களையும் மனனம் செய்வான். கருவில் திருவுடைய மயில்வாகனம் குரு பக்தியுள்ளவன். தனது குருவை மதித்தவன்.

'அம்புவியிற் செந்தமிழோ டாங்கிலமும்
எனக்குணர்த்தி அறிவு தீட்டி
வம்பு செறி வெண்கலச வல்லியருள்
எனக்கூட்டி வைத்த வள்ளல் குஞ்சித்
தம்பி யெனும் பெயருடையோன் தண்டமிழின்
கரைகண்ட தகமையோன்தன்
செம்பதும மலர்ப் பதத்தைச் சிரத்திருத்தி
எஞ்ஞான்றும் சிந்திப்பேனே'

எனத் தன்து பன்னிரெண்டாவது வயதில் தனது குருவாகிய குஞ்சித்தம்பி ஆசிரியருக்குக் கவிதையில் வணக்கம் சொன்னார். 1906ஆம் ஆண்டு தனது

பதினான்காவது வயதில் மட்டக்களப்பு சென் மைக்கல் கல்லூரியில் சேர்ந்தார். சாமித்தம்பியின் நண்பர் திரு. வேலுப்பிள்ளை. அவர் ஒரு பிரசித்தி பெற்ற நொத்தாரிசு. சென் மைக்கல் கல்லூரியின் தென்புறத்தே அவரது வீடு இருந்தது. மயில்வாகனம் அங்கு தங்கியிருந்து கல்லூரிக்குச் சென்றான்.

அதிகாலை நான்கு மணிக்கு எழுந்து தனது வேலைகளை முடித்துப் படிப்பான். ஏழு மணிக்குக் காலை உணவைத் திருமதி. வேலுப்பிள்ளை தயாரித்து வைத்து விடுவார். பெரும்பாலும் இடியப்பம் அல்லது பிட்டு இருக்கும். அத்துடன் தயிரும் இருக்கும். அதிகாலையில் இடியப்பம் அல்லது பிட்டோடு தயிரைப் பிசைந்து சாப்பிடுவது மயில்வாகனத்துக்குப் பிரியமானது. சாப்பிட்டதும் எட்டிச் சிறுநடை போட்டால் கல்லூரியில் நிற்பான்.

சென் மைக்கல் கல்லூரியில் புகழ்பெற்ற விஞ்ஞான, கணித ஆசிரியராக அருட்தந்தை. பேர்டினன்ற் பொனல் இருந்தார். அவர் ஒரு பிரஞ்சுக்காரர். மயில்வாகனம் இரசாயனம், பௌதிகம், கணிதம் ஆகிய பாடங்களில் சிறந்து விளங்கி அருட்தந்தை. பேர்டினன்ற் பொனல் அவர்களது பாராட்டுதல்களைப் பெற்றான். அவர் அவனை 'மயில்குஞ்சு' என்றே செல்லமாக அழைப்பார். லத்தின் மொழியினைக் கற்றுக் கொண்டான். கிரேக்கக் காவியங்களைப் படித்தறிய லத்தின் மொழி பேருதவியாக இருந்தது.

ஒருநாள் வழமைபோல் கல்லூரி செல்ல ஆயத்தமானான். கடமைகளை முடித்தான். திருமதி. வேலுப்பிள்ளை அன்று இரவு அப்பம் சுடுவதற்காக மாவைக் கரைத்துப் புளிக்க வைத்து மூடியிருந்தார். காலையிலேயே தனது கடமைகளை முடித்துக் குசினிக்குள் புகுந்தான். உணவு இருக்கும் மேசைக்குச் சென்றான். இடியப்பம் இருந்தது. புளிக்கவைத்த மாவு இருந்தது. அதனைத் தயிரென நினைத்து குழைத்து உண்டான். உண்ணும் போது புளித்த கள்ளின் மணம் வீசியது. அதனைப் பற்றி சிந்தனையின்றி உண்டபின் கல்லூரிக்குச் சென்றுவிட்டான்.

திருமதி. வேலுப்பிள்ளை அன்று வழமைக்கு மாறாக வேறேதோ வேலையில் இருந்திருக்கிறார். குசினியில் அப்பம் சுடுவதற்காக வந்தார். புளிக்க வைத்த மா குறைந்திருந்தது. மாவினைப் பூனை விளையாடிவிட்டதோ? அப்படி விளை

யாடச் சந்தர்ப்பம் இல்லையே. கூடையால் அவற்றை மூடிவைத்தேனே? என நினைந்து கொண்டார். இதில் அதிசயம் என்ன வென்றால் மயில்வாகனத்துக்குப் புளித்த மா ஒன்றும் செய்யவில்லை. கல்லூரி முடிந்தபின் வீடு வந்தான். "மகன் காலை தயிர் சாப்பிடவில்லையா"? திருமதி.வேலுப்பிள்ளை வினவினார்.

"சாப்பிட்டேனே." மயில்வாகனம் பதிலளித்தான். "எங்கே சாப்பிட்டாய். தயிர் அப்படியே இருந்ததே" என்றார். "இல்லை அம்மா நான் தயிர் சாப்பிட்டேன்". பதிலளித்தான் மயில்வாகனம். "நீ சாப்பிட்டது தயிரா? வித்தியாசம் விளங்க வில்லையா"? சிரிப்போடு திருமதி. வேலுப்பிள்ளை கூறினார். "நல்ல தயிர்தான். எனக்கு ஒரு வித்தியாசமும் விளங்கவில்லை" மயில்வாகனம் விளக்கினான். திருமதி.வேலுப்பிள்ளை விழுந்து விழுந்து சிரித்தார். "அது அப்பம் சுடுவதற்காகக் கரைத்துப் புளிக்க வைத்த மா" என்று விசயத்தைக் கூறிப்புரிய வைத்தார். மயில்வாகனமும் சிரித்துக் கொண்டானாம்.

3

ஆசிரியர் மயில்வாகனம்

1908ஆம் ஆண்டு அவரது பதினாறு வயதில் கேம்பிறிஜ் பரீட்சையில் வெற்றி பெற்றார். சிறப்பாகச் சித்தியெய்திய மயில்வாகனத்தை சென் மைக்கல் கல்லூரி ஆசிரியர் பதவி கொடுத்துக் கௌரவித்தது. பயிலுநர் ஆசிரியராகப் பதவியினைத் தொடர்ந்தார். 1909 முதல் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். ஆசிரியர் எப்போதும் படித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவர் தொடர்ந்து படித்துக் கொண்டே இருந்தார். 1911ஆம் ஆண்டு அவரால் மறக்கமுடியாத ஆண்டாக இருந்தது. தனது அன்னையை இழந்தார். அந்தச் சோகம் அவரை வாட்டியெடுத்தது. அதனால் கல்முனை புனித மரியாள் பாடசாலைக்கு இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றார்.

ஆசிரியராய் இருப்பவர்கள் அத்துறையில் பயற்சியினைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அப் பயிற்சியைப் பெறவிரும்பினார். மகரகமை ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி உட்புகுமுகத் தேர்வை எழுதினார். பயிற்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பயிற்சியின்போது அங்கே விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிய தென்கோவை கந்தையாபிள்ளையிடம் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களையும், தமிழ் இலக்கணத்தையும் பயின்றார். இரண்டாண்டுக் கால ஆசிரியர் பயிற்சியின்போது பல விடயங்களைக் கற்றறிந்தார். அத்துடன் கொழும்பில் பல நல்லறிஞர்களின் நட்பையும் பெற்றார்.

ஆசிரியர் பயிற்சியின்போது இலங்கை அரசினரால் பெருமதிப்புப் பெற்ற கலைச்செல்வராகிய கைலாசபிள்ளை முதலியார் அவர்களைச் சந்தித்துச்

சிலப்பதிகாரத்தைக் கற்றார். 'கலைச்செல்வராகிய கைலாசபிள்ளை முதலியார் அவர்கள் பரம்பரைக் கலைவாணர் குலத்தில் உதித்தவர். பழைய இசைமரபு தவறாது கம்பீரமான குரலிலே மங்கல வாழ்த்துப் பாடலினைப் பாடக்கேட்டது இன்னும் என் அகச்செவியில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது' என சுவாமி விபுலானந்தரே யாழ்நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிலப்பதிகாரம், கதையும் இசையும் நாடகமும் கலந்து ஓருருவான இலக்கியத் திருவுருவம். எனினும் இந்நூலின் அரங்கேற்று காதை, கானல்வரி, வேனிற்காதை, ஆய்ச்சியர் குரவை என்பவற்றில் காணப்படும் இசை நாடகச் செய்திகளுக்கு விளக்கமளிக்கத் தமிழறிஞர்களால் முடியவில்லை. முத்தமிழ்க் காப்பியத்தினை முற்றும்படித்து இன்புறுவதற்கு ஏற்ற கருவியாக இசையியல் நாடகவியல்களை ஆராய்ந்து தெளியவேண்டும். இதனைச் சுவாமி விபுலானந்தர் ஒரு சவாலாக எடுத்துக் கொண்டு சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படும் இசை நாடக நுணுக்கங்களைத் துருவி ஆராயத் தொடங்கினார்.

தமிழிலக்கிய இலக்கண நூல்களில் இருந்த ஆழ்ந்த அறிவும், கணிதம். பௌதிகம், பன்மொழியாற்றல் சிலப்பதிகார இசை நாடக நுட்பங்களை வெளிக் கொண்டுவர பேருதவியாகின. சிலப்பதிகாரத்தை முத்தமிழ் என்ற வட்டத்தில் இருந்து பிரித்தெடுத்து அறிவியல் சார்ந்த ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தியதன் நல் விளைவுதான் மதங்கசூளாமணியாகவும், யாழ் நூலாகவும் பின்னர் மலர்ந்தன.

ஆசிரியர் பயிற்சியை முடித்ததும் 1912இல் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக சென் மைக்கல் கல்லூரியில் மீண்டும் ஆசிரியர் பணியைத் தொடர்ந்தார். மயில்வாகனம் தனது மாணவர்களுக்கு மிகத் திறமையாகக் கற்பித்தார். ஆசிரிய பயிற்சியினைப் பெறாது கற்பித்ததையிட்டு அசைபோட்டுப் பார்த்தார். பயிற்சி பெற்றதன் பின்னர் தான் கற்பிக்கும் முறையினையும் கண்டு பிரமித்தார். கல்வி உளவியலைக் கற்றதனால் தான் அடைந்த நன்மைகளை எண்ணிப் பார்த்தார். மாணவர்களின் சந்தேகங்களை எளிய முறைகளைக் கையாண்டு தீர்த்தார். அவர்களுடன் அன்பாகப் பழகினார். இரண்டாண்டுகள் சிறந்த ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். அத்துடன் பல கட்டுரைகளையும் எழுதினார். சென் மைக்கல்

கல்லூரியின் 1914ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த வருடாந்த மலருக்கு அவர் எழுதிய (Our Infant Department) 'மழலையர் பிரிவு' அற்புதமான கட்டுரையாகும்.

1903இல் கொழும்பில் இலங்கை தொழில்நுட்பக் கல்லூரி தொடங்கப்பட்டது. 1915இல் மயில்வாகனம் இலங்கை தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் நுழைந்து 1916இல் டிப்ளோமா பட்டத்தைப் பெற்றார். ஆசிரிய பயிற்சியின்போதும், தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் படிக்கும்போதும் தென்கோவை வித்துவான். கந்தையாபிள்ளை, முதலியார் சிற். கைலாயபிள்ளை, வதிரி வித்துவான் சி. தாமோதரம்பிள்ளை ஆகிய தமிழறிஞர்களிடம் தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய நூல்களைக் கற்றார். அதன்பேறாக மதுரைச் தமிழ்சங்கத்தால் நடத்திய பரீட்சை யில் தோற்றி பண்டிதர் பட்டத்தையும் பெற்றார். இலங்கையில் இருந்து முதன்முதலாக பண்டிதர் பட்டத்தைப் பெற்ற பெருமை மயில்வாகனனையே சாரும். பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர் என்ற திறனுடன் பண்டிதர் பட்டமும் சேர்ந்து கொண்டது. உழைப்பால் உயர்ந்த பண்டிதர் மயில்வாகனம் படித்துக் கொண்டே இருந்தார். 'கல்வி கரையில' என்பதவர் கொள்கை. திறமைசாலிகளுக்கு எந்நாளும் கதவு திறந்தே இருக்கும். முயற்சிக்கு எந்நாட்களிலும் மதிப்பு இருக்கத்தான் செய்யும்.

4

விரிவுரையாளர் பண்டிதர் மயில்வாகனம்

கொழும்பு தொழில் நுட்பக்கல்லூரியில் டிப்ளோமா பரீட்சையில் தேறியவுடன் அக்கல்லூரி அவரை இரசாயன விரிவுரையாளராகத் தேர்ந்தெடுத்தது. அதனை விரும்பியேற்றார். தனது பணியைச் செவ்வனே செய்தார். அவரது பெருமை இலங்கை எங்கிலும் பரவியது. படித்தோர் மட்டத்திலும், அறிஞர்கள் மத்தியிலும் மயில்வாகனத்தின் பெயர் பேசப்பட்டது. அதனால் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சம்பத்தரிசியார் கல்லூரி மயில்வாகனத்தை விஞ்ஞான ஆசிரியராகச் சேவைக்கு அழைத்தது. சம்பத்தரிசியார் கல்லூரியின் அழைப்பை ஏற்றுச் சென்றார். யாழ்ப்பாணத்தில் குருநகருக்கு அருகில் உள்ள மரகத மடத்தில் (Imarald Inn) சில காலம் தங்கியிருந்தார்.

இராசாவின் தோட்டத்தில் ஒரு வீட்டில் சில மாதங்கள் இருந்தார். பின்னர் ஆனைப்பந்தியில் இருந்த விவேகானந்த சபையில் குடியிருந்தார். ஆசிரியராகத் தனது சேவையைத் தொடங்கினார். மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் அதேநேரம் தானும் கற்றார். கற்றுக் கற்பிக்கும் முறையினால் ஏற்படும் நன்மைகளைப் புரிந்து கொண்டார். கல்லூரியில் ஆசிரியர் கற்றுக் கொண்டே இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு மயில்வாகனம் சிறந்த சான்றாக விளங்கினார். லண்டன் பல்கலைக்கழகம் நடத்திய பி.எஸ்.சி பரீட்சைக்குத் தன்னைத் தயார்ப்படுத்தினார். அப்பரீட்சையில் தோற்றி 1920இல் பி.எஸ்.சி பட்டத்தைப் பெற்றார். மயில்வாகனம் பன்மொழிப் புலவராக விளங்கினார்.

5

அதிபர் பண்டிதர் மயில்வாகனம் பி.எஸ்.சி

அவரது மொழிப் புலமையையும் ஆற்றலையும் வழக்கறிஞர் திருவிளங்கத்தார் அறிந்தார். திருவிளங்கத்தார் மானிப்பாய் தந்த மூதறிஞர். திருப்புகழுக்கு உரையெழுதியவர். அவர் மானிப்பாயில் இந்துக்கல்லூரியின் முகாமையாளராக இருந்தார். மயில்வாகனனின் சிறப்பு அவரை ஈர்த்தெடுத்தது. மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி சிறந்ததொரு அதிபரைத் தேடிக் கொண்டிருந்தது. அதற்குத் தகுதியுடையவர் மயில்வாகனம்தான் என்று முகாமையாளர் தீர்மானித்தார். மயில்வாகனத்தினால் தனது கனவு நிறைவேறும் என நினைந்தார்.

பண்டிதர் சா. மயில்வாகனம் பி.எஸ்.சி

அந்தப் பதவி புனிதமும் உயர்வும் அடையும் என்றெண்ணினார். மயில் வாகனத்தை அணுகி தனது விருப்பத்தை எடுத்தியம்பினார். மயில்வாகனமும் மறுக்காது அதிபர் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டார். மயில்வாகனனின் தலை மையில் மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி ஏற்றம்பெற்றது. விஞ்ஞானக் கல்விக்கு ஆய்வுகூடம் அவசியம் என வலியுறுத்தினார். அதனை நிறுவும் முயற்சியில் இறங்கி ஆய்வு கூடத்தை நிறுவினார். சதாசிவ ஐயர் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டுக்கும் உழைத்தவர்.

பண்டிதர் மகாலிங்கசிவம் ஆகியோருடன் சேர்ந்து ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தைத் தொடங்கினார். அதற்கெனப் பாடத்திட்டத்தையும்

வகுத்தனர். இன்று ஆயிரக்கணக்கான பண்டிதர்கள் உருவாக ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் களமமைத்துக் கொடுக்கிறது.

யாழ்ப்பாணத்தில் சுமார் ஐந்து ஆண்டுகள் வரை வாழ்ந்தார். அக்காலத்தில் அரிய பணிகளை ஆற்றினார். பல தமிழறிஞர்களின் நட்புக்கிட்டியது. அதிபரின் கடமைகளைச் செவ்வனே நிறைவேற்றினார். யாழ்ப்பாணம் ஆனைப்பந்தியில் தமது விடுதியில் விவேகானந்த சபையை நிறுவினார். 1917இல் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மடத்துறவியான சுவாமி சர்வானந்தர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு விஜயம் செய்தார். அப்பொழுது இச்சபை முன்னின்று தொண்டாற்றியது. சுவாமி சர்வானந்தருக்கும் பண்டிதர் மயில்வாகனத்துக்கும் இடையில் நட்பு வளர்ந்தது. அந்த நட்பு ஆன்மீகம் கலந்ததாக அமைந்தது.

திருவிளங்கம் பிள்ளை கொழும்பில் இருந்தார். அவர் அடிக்கடி யாழ்ப்பாணம் வருவார். பண்டிதர் மயில்வாகனத்துக்கும் யோகர் சுவாமிகளுக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டது. திருவிளங்கம் பண்டிதர் மயில்வாகனத்தின் விடுதிக்கு வருவார். அப்போது யோகர் சுவாமிகளும் வருவார். யாழ்ப்பாணத்தின் சிறந்த அறிஞர்களும் வருவார்கள். சமயப் பிரசங்கங்கள் நடைபெறும். பக்தி மயமாக இருக்கும். உலக வாழ்க்கை பற்றிய விவாதங்கள் நடைபெறும். அடிமட்ட மக்களின் வாழ்க்கை முறையைப் பார்த்தார். யோகர் சுவாமியின் நடத்தைக் கோலங்கள் ஆச்சரியமாக இருந்தன. மக்கள் சேவைதான் மகேசன் சேவை என்னும் அருட்டுணர்வு ஆட்கொள்ளத் தொடங்கியது. சுவாமி சர்வானந்தரின் வருகையும், நட்பும் வழிகாட்டலும் கிடைத்தது. பண்டிதரின் வாழ்க்கையில் ஒரு மாற்றம் துளிர்விடத் தொடங்கியது.

6

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கம்

உலகத்தை உய்விக்க வேண்டிப் பல அவதார புருசர்கள் தோன்றினார்கள். அவர்களுள் ஒருவர்தான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர். இந்தியாவில் கல்கத்தா பெரியதொரு நகரம். கங்கைக்கரையில் உள்ளது. அதனை இப்போது கொல்கொத்தா என அழைப்பார்கள். கொல்கொத்தாவின் வடக்கே வேலூர் உள்ளது. வேலூரில் பஞ்சவடி தீரத்தில் தட்சநேஸ்வர ஆலயம் இருக்கிறது. இங்குதான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சதேவர் பன்னிரெண்டு ஆண்டுகள் கடுந்தவமிருந்தார். அவரது சீடர்களாக பதினெட்டுப் பேர்கள் இருந்தார்கள். தனது சீடர்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்து மறைந்தருளினார்.

கடவுளைப் பற்றிய தேடலில் இறங்கிய இளைஞனாக நரேந்திரன் விளங்கினான். ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் அவனை ஈர்த்து ஞானோபதேசம் செய்தார். நரேந்திரன் துறவு பூண்டு விவேகானந்தர் ஆனார். சுவாமி விவேகானந்தர் உலக நாடுகளில் இந்து தர்மத்தின் புகழைப்பரப்பினார். வேலூரில் ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ண சங்கம் அமைந்தது. அதுவே தலைமைச் செயலகமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. உலகின் பலபாகங்களிலும் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கம் மக்களுக்காகச் சேவை செய்கிறது.

வங்கதேசத்தின் இளைஞன்தான் தாரக். பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ச தேவரினால் ஈர்க்கப்பட்டுத் துறவு பூண்டவர். பின்னர் சுவாமி சிவானந்தராகச் சேவை செய்தவர். இவர்கள் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் நேரடிச் சீடர்கள். மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை என எண்ணிச் சேவை செய்வதுதான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் பணியாகும். சுவாமி விவேகானந்தர்

அமெரிக்க சுற்றுப் பயணத்தை முடித்து இலங்கைக்கும் வந்தார். இலங்கையின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று மக்களைத் தரிசித்தார். ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம் சரின் போதனைகளைப் பரவ வழிசமைத்தார்.

துறவறம் – பிரபோத சைத்தன்யர்

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் போதனைகளை ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் துறவிகள் இலங்கையிலும் வேரூன்றச் செய்தார்கள். சுவாமி சர்வானந்தர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு விஜயம் செய்தார். பண்டிதர் மயில்வாகனத்தின் உள்ளத்தை ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் போதனைகள் ஆட்கொண்டு விட்டன. பமஹம்சரின் போதனைகளில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டார். பண்டிதர் மயில்வாகனத் தின் உள்ளம் துறவைநாடிச் சென்றது. உலக இன்னல்களுக்குக் காரண காரியம் தேடிப் புறப்பட்ட சித்தார்தன்போல் மயில்வாகனமும் புறப்பட்டு விட்டார். 1922இல் சென்னை மயிலாப்பூர் ஸ்ரீ ராமக்கிருஷ்ண மடத்தை அடைந்தார். தனது அங்கலாயும் உள்ளத்துக்கு ஸ்ரீ ராமக்கிருஷ்ண மடம் விருந்தளித்தது. அங்கே பிரமச்சரிய விரதம் பூண்டு துறவு மார்க்கத்தில் காலடியைப் பதித்தார். தந்தையாரிட்ட மயில்வாகனம் பெயர் நீங்கியது. பிரபோத சைத்தன்யர் என்ற பிரமச்சரியப் பெயரால் அழைக்கப் பெற்றார்.

மடத்தின் அமைதியும், சாந்தமும் அவரை ஆட்கொண்டுவிட்டது. தியானம் அவரை நிதானிக்க வைத்தது. நிறைய வாசிக்கவும், சிந்திக்கவும் வைத்தது. அவரது சிந்தனை பள்ளத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கும் பாமர மக்களின் எழுச்சிக்காக விரிந்தது. பண்டிதராய் இருக்கும்போது தொடர்ந்த தமிழ்ப்பணியையும், சமயப்பணியையும் தொடர்ந்தார்.

ஏழைகளின் கண்ணீரில் இறைவனைக் காணமுடியும் என்பதைப் புரிந்து கொண்டார். படமாக இருக்கும் பரமனுக்கு அன்பின் நிமித்தம் நாம் ஒன்றைக் கொடுத்தால், அது அருக்குப் போய்ச் சேராது. அதே பொருளை அவனாகக் கருதி நடமாடும் ஏழைக்குக் கொடுத்தால் படமாக இருக்கும் பரமனுக்குச் சேரும் என்பது திருமூலரின் கூற்றாகும். திருமூலரின் சிந்தனை அவரைச் சிக்கெனப் பற்றிக் கொண்டது.

'படமாடக் கோயில் பரமர்க்கு ஒன்றீந்தால்
நடமாடக் கோயில் நம்மவர்க்கு அது ஆகா
நடமாடக் கோயில் நம்மவர்க்கு ஒன்றீந்தால்
படமாடக் கோயில் பரமர்க்கு அது ஆகும்மே'

என்பதன் தாற்பரியத்தை உணர்ந்து கொண்டார். அந்த உணர்வுதான் மட்டக்களப்புக்குக் கல்விப் பயிர் செழிக்க உதவியது.

7

பத்திரிகை ஆசிரியராக பிரபோத சைத்தன்யர்

ஸ்ரீ ராமக்கிருஷ்ண சங்கம் தமிழில் வெளியிடும் ஸ்ரீ ராமக்கிருஷ்ண விஜயம், ஆங்கிலத்தில் வெளியிடும் வேதாந்தகேசரி மாதாந்த இதழ்களின் ஆசிரியராகச் சேவைசெய்தார். அரிய பல கட்டுரைகளையும் எழுதினார். இக்கட்டுரைகளை எழுதியவர் பண்டிதர் மயில்வாகனம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. சில நாட்களின் பின்னர் பிரபோத சைத்தன்யர் எனக்குறிப்பிடப்பட்டது. துறவு மார்க்கத்தில் செல்லுவதற்குரிய பயிற்சிகளிலும் தன்னை ஆழ்த்திக் கொண்டார்.

ஸ்ரீ ராமக்கிருஷ்ண விஜயத்தில் பெரும்பாலும் சமயம்சார்ந்த ஆக்கங்களையே எழுதினார். அருநிதியம் விலை சரசம், அறத்துப்பாலாராய்ச்சி, உறக்கமும் விழிப்பும், வரகுணதேவர் சரித்திரம், விநாயகக்கடவுள், வினைப்பயன், வைதிக நெறி, தமிழ்மொழியின் தற்கால நிலையும் தமிழரது கடமையும், உயிர்வாழ உழைப்பு, அழுத பிள்ளை பால்குடிக்கும், நம் நாட்டின் பெருமை, பெரியோரின் வாழ்க்கையும் அவரது திருநட்சத்திரங்களும், மாதவர் நோன்பும் மடவார் கற்பும் மன்னவர் நீதியும், மானிடனும் அவன் மனத்தின் ஆற்றலும், இளமைப்பருவத்தின் பெருவனப்புப் போன்ற பல கட்டுரைகளை எழுதினார். சிலப்பதிகாரத்தினுள் புதைந்திருந்த இசை நாடக நுணுக்கங்களையும் ஆராயத் தொடங்கினார்.

ஸ்கொட்லாந்தின் புகழ்பெற்ற கவிஞர் வால்டர் ஸ்கொட். ஸ்கொட்லாந்தின் யாழைத்தேடி எழும் ஏக்கக் குரலாக லேடி ஓஃப் த லேக் (Lady of the Lake) எனும் அழகிய கவிதையில் மூழ்கி அதனை 'நீர்நிலைக் கன்னிகை' என்ற தலைப்பிட்டு மொழி பெயர்த்து எழுதினார். அதன் சாரம் இவ்வாறுள்ளது:

'நல்யாழே துயிலொழிந்து எழுவாயாக, நினது
நரம்புகளில் படருங் கையானது பயிற்சியற்ற
கையெனினும் செழிய பழம் பாடல்களின் இன்னொலியை
ஓரளவிற்காவது இசைத்தலாகாதா?
நின் இசைக்கு ஓர் இதயமாவது துடிப்புறுமெனின்,
நின் செயல் வீண் செயலாகாதல்லவா?
நீ இன்னும் வாய் திறவாதிருத்தல் தகுதியன்று.
சித்தத்தைக் கவரும் வனமோகினியே, எழுந்திரு!
இன்னும் ஒருமுறை எழுந்திரு'

வால்டர் ஸ்கொட்டின் பாடல் அடிகளது உள்ளத்தை உருக்கி உள்ளொளியைத் தூண்டியது. தமிழரின் சொத்தான யாழ்கள் துயிலில் மூழ்கியிருப்பதை உணர்ந்தார். அவற்றை மீட்டெடுக்க ஆராய்ச்சியில் இறங்கினார்.

வேதாந்த கேசரியில் அரிய ஆங்கிலக் கட்டுரைகளை எழுதினார்.

கட்டுரையாசிரியர் – எழுத்துப்பணி

சுவாமி விபுலானந்தர் சிறந்த எழுத்தாளர். அவர் காலத்தில் இருந்த பத்திரிகைகளுக்கு நிறையவே எழுதினார். தான் ஆசிரியராக இருந்த ஸ்ரீராமக்கிருஷ்ண விஜயம், ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்த வேதாந்தகேசரி மாதாந்த இதழ்களில் அவரது எழுத்துக்கள் வெளிவந்தன. தமிழ்நாட்டில் கலைமகள், மணிக்கொடி, மஞ்சரி, நலசக்தி, குமரன், செந்தமிழ், தமிழ்ப் பொழில், செந்தமிழ்ச் செல்வி, இந்து சாதனம், இலங்கையில் வெளிவந்த விவேகானந்தன், ஈழகேசரி, ஆகிய பத்திரிகளுக்கும் எழுதினார். யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் அமையவேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தி விவேகானந்தன் பத்திரிகையில் எழுதினார். விவேகானந்தன் பத்திரிகையில் வெளியான பதிநான்கு கட்டுரைகளைத் தொகுத்து 'விபுலானந்தர் உள்ளம்' என்ற தலைப்பில் 1976இல் ச. அம்பிகைபாகன் வெளியிட்டார்.

சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர்.

பிறமொழி இலக்கியங்களைக் கற்று தான் சுவைத்தவற்றைத் தமிழில் மொழி மாற்றம் செய்து பல பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டார். லத்தின் மொழியில் உள்ள

‘எயினெயிட்’ என்ற நூலை ‘ஏநேய காவியம்’ என தமிழில் எழுதினார். ஷேக்ஸ்பியரின் சிறந்த ஆக்கங்களைத் தமிழில் மொழி மாற்றம் செய்துள்ளார். ‘பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்’ என்ற பாரதியின் கூற்றை செயல்மூலம் உணர்த்தியவர். தமிழின் தொன்மையை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து எழுதினார்.

மொழி மாற்றம் செய்யும்போது மூலக்கரு சிதையாவண்ணம் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கூறியவர். மதங்கசூளாமணியில் அவர் எடுத்துக் காட்டியலில் சேக்ஸ்பியரின் கவிதைகளை சிதைவின்றி மொழி பெயர்த்துக் காட்டியதைத் தமிழ் உலகம் வியக்கிறது.

யூலியஸ்சீசர் உரோம மக்களின் பண்டைய தலைவன். உரோமப்பேரரசை விரிவுபடுத்தியவன். அவன் புகழ் கண்டு அவனது நண்பர்கள் பொறாமை கொண்டனர். சீசரைக் கொல்லத் திட்டமிடுகின்றார்கள். சீசரின் மனைவி கல்பூர்னியா தீயகனவு காணுகிறாள். அரச சபைக்குப் போகவேண்டாம் என்று கெஞ்சுகிறாள். தடுக்கிறாள். சீசர் புன்னகைத்தவாறே பதிலளிக்கிறான். அதனை சேக்ஸ்பியர் அழகாகச் சித்தரிக்கிறார். நம் அடிகள் அதனை மொழிமாற்றம் செய்து மூலக்கரு சிதைவுறாது வீறுபெறச் செய்கிறார். அவரது மொழிமாற்றம் அற்புமதாக உள்ளது.

> ‘அஞ்சினார்க்குச் சதமரணம், அஞ்சாத நெஞ்சத்து
> ஆடவர்க்கு ஒரு மரணம் அவனிமிசைப் பிறந்தோர்
> துஞ்சுவர் என்றறிந்திருந்தும் சாதலுக்கு நடுங்கும்
> துன்மதி மூடரைக் கண்டால் புன்னகை செய்பவன்நான்
> இன்னலும் யானும் பிறந்ததொரு தினத்தில் அறிவாய்
> இளம் சிங்கக்குருளைகள் நாம்: யான் மூத்தோன்எனது
> பின் வருவது இன்னல் எனப் பகைமன்னர் அறிவார்
> பேதுறல் பெண்ணங்கே யான்போய் வருதல் வேண்டும்’

எனத் தன் மனைவிக்குக் கூறிச் செல்கிறான். சீசரின் அஞ்சாமையை அழகாகக் காட்டுகிறார். இதேபோல் அற்புதமான எடுத்துக் காட்டுகளை மதங்க சூளாமணி யில் காணலாம்.

8

சுவாமி விபுலானந்தா

தனது கடும் பயிற்சியினால் துறவறவாழ்க்கையின் அடுத்த கட்டத்தை அடைந்து விட்டார். சுமார் ஒன்றரை ஆண்டுகள் கடுந்தவம் நோற்றார். ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் நேரடிச் சீடர்களாக பதினெட்டுப் பேர் இருந்தார்கள். முதன்மைச் சீடராக சுவாமி விவேகானந்தர் விளங்கினார். அவரைத் தொடர்ந்து பலர் இருந்தார்கள். அவர்களுள் ஒருவர் சுவாமி சிவானந்தர் ஆவார். பிரபோத சைத்தன்யரின் பக்குவத்தை உணர்ந்தார்கள்.

1924 சித்திரை மாதம் சித்திரா பௌர்ணமி கூடிவந்தது. சுவாமி சிவானந்தர் பிரபோத சைத்தன்யரை அழைத்து ஞானோபதேசம் கொடுத்தார். தொடர்ந்து 'விபுலானந்தா' என்ற துறவறப் பெயரைச் சூட்டினார். தந்தையார் சூட்டிய மயில்வாகனம் எனும் பெயரைத் துறந்தார். பண்டிதர் மயில்வாகனம் .பி.எஸ்.சி என்ற தகைமைப் பெயர் நீங்கியது. பிரபோத சைத்தன்யர் என்ற மடாலயப் பெயரும் நீங்கியது. 'சுவாமி விபுலானந்தா' என்ற துறவறப் பெயர் வந்து சூழ்ந்து கொண்டது. சேரத்து இளங்கோவைப்போல் ஈழத்து விபுலாநந்தர் உருக் கொண்டார்.

இளங்கோ சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றினார். சிலப்பதிகாரத்தினுள் இளங்கோ அடிகள் புகுத்திய இசைநாடக மரபினை ஆராய்ந்து தமிழ் உலகத்துக்கு அளிக்க விபுலானந்தர் வந்தார். சிலப்பதிகாரத்தில் உள்ள அரங்கேற்று காதை, கானல்வரி, வேனிற்காதை, ஆய்ச்சியர் குரவை, என்பவற்றில் காணப்படும் இசை நாடக ஆராய்ச்சியிலும் ஈடுபட்டார். தமிழரின் சொத்தான யாழ்களை மீட்டெடுக்கும் ஆராய்ச்சியிலும் இறங்கினார். 1924இல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் தமது இருபத்து

மூன்றாம் ஆண்டு உற்சவ விழாவைக் கொண்டாடினார்கள். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் செயலாளராக ஹைகோட் வக்கீல் திரு.வ.ஊ. சீனிவாச ஐயங்கார் இருந்தார்கள்.

அந்த ஆண்டு விழாவிலே பெரும் புலவராகிய மஹாமஹோபாத்தியாய சாமி நாதையர் தலைமை வகித்தார். இளந்துறவி இவ்விழாவில் கலந்து கொண்டு 'நாடகத் தமிழ்' என்ற சொற்பொழிவு மூலம் தான் கண்ட இசைநாடக முடிபுகளை வெளி யிட்டார். இதுவே பின்னர் 'மதங்க சூளாமணி' என்ற நூலாக வெளிவந்தது.

இளந்துறவி விபுலாநந்தருக்குப் பல பணிகள் காத்திருந்தன. இலங்கை மக்க ளுக்கு அவரது சேவை அவசரமாகத் தேவைப்பட்டது. சர்வானந்தர் இளந் துறவியை அழைத்தார். திருகோணமலைப் பயணம் பற்றிக்கூறினார். அங்கு ஆற்றவேண்டிய சேவைகளைப் பற்றி எடுத்துரைத்தார். இலங்கைப் பயணம் தொடங்கியது.

9

இலங்கையில்
ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகள்

1924 டிசம்பர் மாதம் சர்வானந்தர் விபுலானந்தருடன் திருகோணமலைக்கு வருகை தந்தார். இலங்கையில் ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகள் சிலவே இருந்தன. அவற்றை மைலாப்பூரில் உள்ள ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ண சங்கமே மேற்பார்வை செய்தது. அப்போது இலங்கை அரசாங்கத்தின் சட்ட அங்கீகாரம் இல்லாதிருந்தது. அதற்கான ஏற்பாடுகளைக் கவனிப்பதில் சுவாமி சர்வானந்தர் ஈடுபட்டார்.

வட இலங்கையில் ஆறுமுக நாவலரின் அரியசேவை வேரூன்றியிருந்தது. சைவ பரிபாலன சபையும், இந்து மகாசபையும் அனுசரணையாக இருந்தன. ஆறுமுக நாவலரும் கிறிஸ்தவப் பாடசாலையில்லேயே கல்வி கற்றவர். விவிலிநூலை நன்கு கற்றுணர்ந்தவர். அதனை தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர். வேற்றுச் சமயத்தைக் கற்றால்தான் தனது சமயத்தின் மகிமை புரியும். எல்லாச் சமயங்களும் அன்பினையே சுட்டிக்காட்டுவன. வேற்றுச் சமயக்கருத்துக்களை அவர் ஏற்கவில்லை. சைவசமயத்தின் உள்ளார்ந்த தத்துவத்தை உணர்ந்தார்.

தமிழ் மொழியின் அருமையையும், பெருமையையும் உணர்ந்தார். அதனால் சைவசமயத்தின்பால் அவரது பற்று வளர்ந்தது. ஆங்கிலக் கல்வியின் தேவையை உணர்ந்து அம்மொழியைக் கற்றுத்தேறவும். அதே வேளை தமிழைக் கற்கவும் பிடியரிசி முறையைக் கைக்கொண்டு கல்விப் பயிர் வளர்த்தார். தமிழுக்காகவும், சைவத்துக்காகவும் தன்னை அர்ப்பணித்த ஆறுமுக நாவலரை விபுலாநந்தர்

வியந்து போற்றினார். ஆறுமுக நாவலரின் மேல் மதிப்பும் மரியாதையும் ஏற்பட்டது. விபுலானந்தரின் சிந்தையில் கிழக்கிலங்கை மக்களது மிகப் பின்தங்கிய வாழ்க்கை முறைகள் பதியத் தொடங்கின. கிழக்கிலங்கையில் ஒரு மாற்றம் தேவை என்பதை உணரத்தொடங்கினார். அந்த மக்களது வாழ்க்கையில் கல்வியால் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என நம்பினார்.

கிழக்கிலங்கையில் விபுலானந்தரின் வருகைக்கு முன்பே பல சைவப் பெரியார்களினால் பாடசாலைகள் தொடங்கப்பட்டன. மட்டக்களப்பில் ஆனைப்பந்தி, ஆரையம்பதி, கல்லடி உப்போடை, காரைதீவு, மண்டூர், முறக்கட்டாஞ்சேனை, ஈச்சந்தீவு போன்ற கிராமங்களில் பாடசாலைகள் தொடங்கப்பட்டன. 1925இல் இவை யாவும் சுவாமி விபுலானந்தர் மூலம் இராமக்கிருஷ்ண சங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன.

திருகோணமலையில் கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளே அதிகம் இருந்தன. அந்நியரின் ஆட்சி அவர்களது சமயம் பரப்பும் கொள்கைக்கு ஏற்றதாக அமைந்திருந்தது. ஐரோப்பியர்கள் தமது சமயத்தைப் பரப்பும் ஊடகமாகக் கல்வியைக் கைக்கொண்டனர். அதற்கெனப் பல்வேறு கிறிஸ்தவ சமயச் சபைகள் தோன்றி தென்னாசிய நாடுகளில் சமயத்தைப் பரப்பின. இலங்கையிலும் அமெரிக்க மிசன்சபை, மெதடிஸ்த சபை, லண்டன் மிசனரிச் சபை, பப்ரிஸ்ற் சபை, சேர்ச் மிசனரிச் சபை, றோமன் கத்தோலிக்க சபை போன்றன தமது சமயத்தைப் பரப்பின.

திருகோணமலையில் 1817இல் சாமுவேல்பிரோட் பென்ற் என்ற மெதடிஸ்த திருச்சபைக் குருவானவரால் ஆலயங்களும். பாடசாலைகளும் அமைக்கும் பணி தொடங்கப்பட்டது. 1823இல் மூன்று மெதடிஸ்த மிசன் பாடசாலைகள் இயங்கத் தொடங்கின. 1862இல் நான்கு றோமன் கத்தோலிக்க மிசன் பாடசாலைகளும் இயங்கின. இவை கிறிஸ்தவ சமயத்துக்கும், ஆங்கில மொழிக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்தன. பல இந்து ஆலயங்கள் இருந்தாலும் அதற்கேற்ப இந்துப் பாடசாலைகள் தொடங்கப் படவில்லை. எனினும் சில இந்துப் பெரியார்கள் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்தினார்கள். ஆர்வங்கொண்ட

சில இந்துப் பெரியார்களினால் 1897இல் ஆண்களுக்கான இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை தொடங்கப்பட்டது.

1910 இல் இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலையும், சைவப் பெரியார்களினால் தொடங்கப்பட்டது. இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலையும், கோணேஸ்வர வித்தியாலயமும் 1922 ஆம் ஆண்டு உத்தியோக பூர்வமாகப் பதியப்பட்டன. அதன் முகாமையாளராக முதலியார் வல்லிபுரம்பிள்ளை இருந்தார். அதேவேளை பெண்பிள்ளைகளுக்கான பாடசாலையின் தேவையை திருமதி. தங்கம்மா சண்முகம்பிள்ளை உணர்ந்தார். 1923இல் இந்துப் பெண் பிள்ளைகளுக்கான ஆரம்பப் பாடசாலையைத் தொடக்கிவைத்தார். இன்று ஸ்ரீ சண்முகா இந்து மகளிர் பாடசாலையாக விளங்குகிறது.

முதலியார் வல்லிபுரம்பிள்ளை அவர்கள் தமது முகாமைத்துவத்துக்குக் கீழிருந்த இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலையும், கோணேஸ்வர வித்தியாலயம் ஆகிய இரு பாடசாலைகளையும் 01-06-1925இல் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கத்திடம் ஒப்படைத்தார்.

சுவாமி சர்வானந்தரும், சுவாமி விபுலானந்தரும் இந்துக் கல்லூரிக்கு அண்மையில் இருந்த ரோசாத்தோட்டம் (Rose Field) என்ற வீட்டில் குடியிருந்தனர். சுவாமி விபுலானந்தரின் இருப்பு கிழக்கிலங்கைக்கு அத்தியாவசியமாக இருந்தது. இதனை ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கமும் உணர்ந்திருந்தது. 1925இல் விபுலானந்தர் கிழக்கிலங்கையில் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கத்தை வழிநடத்தும் பொறுப்பில் ஈடுபட்டார். 1925 தொடக்கம் கிழக்கிலங்கையின் கல்வி வளர்ச்சியில் ஒரு மறுமலர்ச்சி உதயமாயிற்று எனலாம்.

10

சிவானந்த வித்தியாலயம்

கிழக்கு மாகாணத்தில் கிறிஸ்த்தவ மிசனரிப் பாடசாலைகளே அதிகமாக இருந்தன. அரசாங்கமும் அதற்கு உதவியாக இருந்தது. இந்துப்பாரம்பரியத்தில் ஊறிய பெரியார்கள் தமது முயற்சியினால் ஆங்காங்கே இந்துப் பாரம்பரிய பாடசா லைகளை நிறுவி இயக்கி வந்தனர். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலும் இதே நிலை தொடர்ந்தது. சுவாமி விபுலானந்தரின் வருகையினால் இந்துப் பாரம்பரியப் பாடசாலைகளை ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கத்திடம் ஒப்படைக்கும் நிகழ்வுகள் தொடர்ந்தன.

இந்துப்பாரம்பரியத்தில் ஒரு ஆங்கில மொழிமூலப் பாடசாலையின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டது. 1925 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் மட்டக்களப்புப் பெரியோர்கள் கொண்ட மகாசபையைக் கூட்டினார். அடிகளாரது ஆவலைப் புரிந்து கொண்ட பெரியோர்கள் கல்லடி உப்போடையில் பாடசாலை அமைவ தற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுத்தனர். 06-11-1925இல் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. 1927இல் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. தனது ஆத்ம குருவான சிவானந்தரின் பெயரைச் சூடி 20-04-1929 இல் திறக்கப்பட்டது.

சிவானந்த வித்தியாலயத்தைக் கவியரசர் தாகூரின் சாந்திநிகேதனை ஒத்ததாக அமைக்கத் திட்டமிட்டார். பாடசாலைகள் நல்ல அமைதியான சூழலில் அமைந்திருப்பது பொருத்தமானது. அதற்கேற்ற இடமாகக் கல்லடி உப்போடை திகழ்ந்தது. ஒருபுறம் கிழக்காக வங்காள விரிகுடாக் கடல் ஆரவாரிக்கிறது. மறுபுறம் இயற்கையழகை அள்ளி வீசும் பாடும்மீன் நிறைந்த மட்டக்களப்புவாவி. இவற்றின் நடுவிலே வெண்மணல்பரப்பிலே வகிடெடுத்து நீண்டு கிடக்கும்

சுவாமி விபுலாநந்தரின் இளமைத் தோற்றம்

மட்டக்களப்பு - கல்முனை கரிய தார்வீதி. வீதியை ஒட்டினாற்போல் சிவானந்த வித்தியாலயம் அமைந்துள்ளது.

பாடசாலை வளாகத்தை ஒட்டினாற்போல் சிவபுரி ஆச்சிரமம். மாணவர்கள் தங்கிப் படிப்பதற்கான விடுதிகள். வேம்பு, மஞ்சவர்ணா, மரமுந்திரிகை மரங்கள் நிறைந்த சோலையாக சிவானந்த வளாகம் பரிணமிக்கிறது. சாந்திநிகேத்தன் இன, மத, மொழி பேதங்களற்று, எல்லோருக்கும் அறிவினை வாரி வழங்குதல்போல், சிவானந்த வித்தியாலயமும் திகழ்வதே அவரது நோக்கமாகும். அதற்கேற்ப இந்துக்களும், கிறிஸ்தவர்களும், இஸ்லாமியரும், பௌத்தரும் கல்வி கற்க வழி செய்தார். ஆங்கிலம் போதனா மொழியாக இருந்தாலும், தமிழ், சமஸ்கிருதம், லத்தின், அத்துடன் சிங்களமும் கற்பிக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்தார்.

திருக்கோணமலை இந்துக் கல்லூரியில் கல்விப்பயிர் வளர்க்கும் அதே நேரம் மட்டக்களப்பில் சிவானந்த வித்தியாலயத்தின் கட்டிடப் பணியினையும் நிறைவேற்றினார். இன்று இப்பாடசாலைகள் இலங்கையின் சிறந்த பாடசாலைகளாகத் திகழ்கின்றன. 1940 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் ஒரு பரிசளிப்பு விழா நடந்தது. அப் பரிசளிப்பு விழாவில் அன்றையக் கல்வி அமைச்சராகவும், இலங்கையின் இலவசக் கல்வியின் தந்தையுமான C.W.W. கன்னங்கரா அவர்கள் கலந்து சிறப்பித்தார்.

இன்று பல அறிஞர்களையும், பேராசிரியர்களையும், டாக்டர்களையும், பொறியியலாளர்களையும், சட்ட வல்லுநர்களையும், அரசியல்வாதிகளையும், நல்லாசிரியர்களையும், பல்துறை விற்பன்னர்களையும் உருவாக்கும் உன்னத நிறுவனமாகத் திகழ்கிறது.

11

இந்துக் கல்வி முறையில்

சுவாமி விபுலானந்தரின் வருகையினால் சிறப்பாக இந்துக் கல்வி முறையில் ஒரு உத்வேகம் தோன்றியது. *16-02-1926*இல் வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் மைலாப்பூர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் மேற்பார்வையில் இருந்தது. சுவாமி விபுலானந்தர் மூலமாக ஸ்ரீராமகிருஷ்ண சங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப் பட்டது. இலங்கையின் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளை மைலாப்பூர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண சங்கமே மேற்பார்வை செய்தது.

*03-11-1926*இல் சுவாமி அவிநாசானந்தர் இலங்கைக்கு வந்து சேர்ந்தார். அவர் கொழும்பில் இருந்துகொண்டு ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளின் வளர்ச்சியில் பங்கு கொண்டார். இலங்கை அரசின் அனுமதியைப் பெறுவதற்கு முயற்சித்தார். சுவாமி அவிநாசானந்தரின் பெருமுயற்சியினால் அப்போதிருந்த தேசாதிபதியினால் *17-07-1929* இல் இலங்கையில் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கம் பதிவு செய்யப்பட்டுச் சட்ட அந்தஸ்தைப் பெற்றது.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளின் முகாமையாளர்

சுவாமி விபுலானந்தர் பாடசாலைகளின் வளர்ச்சியில் தனது முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தினார். *1928* தொடக்கம் *1930* ஜூலை வரை அதிபர் பதவியையும் ஏற்றுக் கடினமாக உழைத்தார். *20- 04-1929*இல் சிவானந்த வித்தியாலயம் திறக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளின் தொகை இலங்கையில் பெருகின. அவற்றை நெறிபடுத்துவதற்கும் முகாமைப்பதற்கும்

முழுநேரமும் தேவைப்பட்டது. அதனால் அதிபர் பதவியைத் துறந்து கிழக் கிலங்கை முழுவதிலுமுள்ள ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளின் முகாமையாளராகச் செயற்பட்டார்.

காந்தியடிகளோடு .....

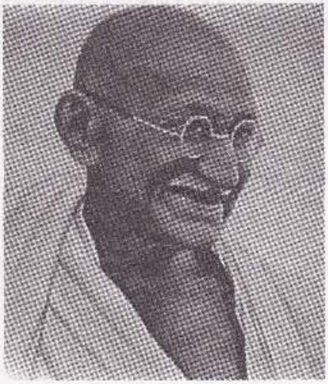

யாழ்ப்பாணத்தில் இளைஞர் காங்கிரஸ் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. இந்த இளைஞர் காங்கிரஸ் நம் நாட்டுக்குப் பொருத்தமான தேசியக் கல்விச் சிந்தனை களை உருவாக்குவதில் கனதியான பங்களிப்பைச் செய்தது. இச்சங்கத்தில் மக்கள் மத்தியில் பெருமதிப்புப் பெற்ற ஹண்டி பேரின்பநாயகம், பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை, சைவப்புலவர் நவரத்தினம், சிவபாதசுந்தரனார், நேசையா போன்றோர் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர்.

சங்கத்துக்கும் சுவாமி விபுலானந்தருக்கும் இடையே நெருங்கிய பிணைப்பு இருந்தது.

1927இல் காந்தியடிகள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு விஜயத்தினை மேற்கொண்டார். சங்கத்தின் சார்பில் சுவாமி விபுலானந்தரே காந்தியடிகளை வரவேற்று நிகழ்ச்சியை வழிநடத்தினார். காந்தியடிகள் தமதுரையில் 'இத்தகைய துறவி இளைஞர் குழாத்துக்குத் தலைமை தாங்க முடியுமானால் உங்களுக்கு என்ன குறை'? எனக் கூறினார். 'என்னைப் பொறுத்தமட்டில் முத்திக்கு வழி எங்கே இருக்கிறது

என்றால், எனது தேசத்துக்காகவும், மனித சமுதாயத்துக்காகவும் ஓயாமல் தொண்டு செய்து கொண்டிருப்பதுதான்'' எனக் காந்தியடிகள் ஒரு இடத்தில் கூறினார். அதனையே விபுலானந்த அடிகளும் செய்தார்.

காந்தியக் கல்விக் கருத்துக்களான சமய சமரசம், கிராம எழுச்சி, சாதிப்பாகுபாடு ஒழிப்பு, தொழிற்கல்வி, பெண்கள் கல்வி, தாய்மொழிக்கல்வி, எல்லோருக்கும் கல்வி, நலிந்தோருக்கு உதவுதல், என்பன சுவாமி விபுலானந்தருடன் இணைந்து கொண்டன. இவற்றை ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளில் நடைமுறைப்படுத்தினார்.

12

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்

1857இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டது. ஆனாலும் தமிழ்நாட்டில் ஒரு தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம் இல்லாததைப் பலர் உணர்ந்தார்கள். சென்னை அரசை வற்புறுத்தியும் வந்தார்கள். அதன் பயனாக விசார்ணைச் சபை நிறுவப் பட்டது. அச்சபையின்முன் சாட்சியமளிக்க சுவாமி விபுலானந்தர் அழைக்கப் பட்டிருந்தார். செட்டிநாட்டரசர் அண்ணாமலைச் செட்டியார் அளித்த கட்டிடங்கள், நிலம். பணம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு 1929இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்பட்டது.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் அனுமதியுடன் 1931 அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம் விபுலானந்தரை அழைத்துப் பேராசிரியர் பதவியைக் கொடுத்துக் கௌரவித்தது. அவர் தனது சேவையை நேர்த்தியாக 1933 வரை செய்தார். சொல்லின் செல்வர் ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை, அடிகளாரின் அன்பைக் கவர்ந்த கந்தசாமி ஆகியோர் விரிவுரையாளர்களாகச் சேவை செய்தனர். சுவாமியிடம் அ.மு.பரமசிவானந்தம், மு.ஆலாலசுந்தரஞ் செட்டியார், இலங்கையைச் சேர்ந்த க.கணபதிப்பிள்ளை, வி. செல்வநாயகம் ஆகியோர் தமிழ்கற்றனர்.

சுவாமி விபுலானந்தர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக இருந்தபோதுதான் மானிடத்தின் மகத்துவத்தைப் புரிந்து கொண்டார். தாழ்த்தப்பட்டோர் எவ்வளவு மோசமாக நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பதை நேரில் கண்டறிந்தார். திருவேட்களத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சேரிக்குடியிருப்புக்களில் வாழ்ந்தார்கள். அம்மக்களின் துயரத்தைத் துடைக்க எண்ணினார். அங்கு இரவுப்

பள்ளியினைத் தொடங்கிச் சேவை செய்தார். பகல் முழுவதும் பல்கலைக் கழகத்தில் சேவை செய்வார். இரவானதும் திருவேட்களத்தில் சேரிப்பிள்ளை களுக்குப் பாடம் நடத்துதல் எனச் சேவை செய்தார்.

மாலையானதும் பொட்டுக்கடலையும், சர்க்கரையும் வாங்கிப் பொட்டல மாகக் கட்டி எடுத்துச் செல்வார்கள். பாடம் முடிந்ததும் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுப்பார்கள். அவர்கள் மகிழ்ச்சியோடு பெற்றுக் கொள்வார்கள். அதனால் மேட்டுக்குடியினர் நல்லநீர்க் கேணியில் சுவாமி விபுலாநந்தருக்குத் தண்ணீர் எடுப்பதற்கும் தடைபோட்டார்கள். உவர்நீரையே பயன்படுத்தி வாழ்ந்தார்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1933இல் பட்டமளிப்பு விழா சிறந்த முறையில் நடந்தது. மண்டபம் கொடிகளால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு பேராசிரியர்களின் விடுதிகள் மேல்மாடியிலும் ஜூனியன் ஜாக் கொடி கட்டப்பட்டது. ஆனால் சுவாமி விபுலானந்தர் வீட்டின் மேல்மாடியில் இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் கொடி கட்டப்பட்டிருந்தது. மாட்சிமைமிக்க கவர்னர் பட்டமளிப்பு மண்டபத்துக்கு வருமுன் பொலிசார் அடிகளாரின் வீட்டைச் சோதனையிட்டனர். இந்தியர்கள் செய்யத் துணியாத சாதனையினை இலங்கையில் பிறந்த அடிகள் செய்தார்கள். அடிகள் அஞ்சவில்லை. துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பன்றோ? என அவரது மாணவரில் ஒருவரான பூ.ஆலாலசுந்தரம் எழுதுகிறார்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அனைவரையும் கவரும் வகையில் தனது சேவையினைத் தொடர்ந்தார். கற்றவர்களுக்கும் விளங்கிக் கொள்ளச் சிரமமாக இருந்த சிலப்பதிகாரம் நூலின் அரங்கேற்று காதையினைச் சுவைபடக் கற்பித்தார். அதன் ஊடாக இசை நுணுக்கங்களையும், இசைக் கருவிகளையும், யாழ்வகைகளையும் பற்றிய ஆராய்ச்சியை ஆழமாக மேற்கொண்டார். இவற்றுக்கு உதவியாக பழந்தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண அறிவும், விஞ்ஞான, கணித, பன்மொழியாற்றலும் கைகொடுத்துதவின.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க தமிழாராய்ச்சிப் பிரிவுக்கான பாடத்திட்டத்தை வகுத்துக் கொடுத்தார். இசை ஆராய்ச்சி பற்றிய சிந்தனையைத் தூண்டும் விரிவுரைகளைச் செய்தார். சென்னைப் பல்கலைக்

கழகம் சுவாமி விபுலானந்தரைத் தமிழாராய்ச்சித்துறை அங்கத்தவர்களில் ஒருவராகவும், தமிழ் பரீட்சகர்களுள் ஒருவராகவும் நியமித்துக் கொண்டது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பாரதி கழகம்

பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியின் கவிதைகளைக் கவிதைகளே இல்லை எனப் பலர் வாதாடி வந்தார்கள். அவர்களுள் கல்கி, வ.ரா, கு.ப.ராஜகோபால், புதுமைப்பித்தன், பிச்சைமூர்த்தி, ராமையா, சுந்தரராஜன், போன்ற அக்கால பிரபல எழுத்தாளர்கள் முக்கிய இடங்களை வகித்தார்கள். அதனை எதிர் கொண்டு பாரதியின் கவிதைகள் உலகத் தரமிக்கது என முழங்கிய பெருமகன் சுவாமி விபுலானந்தரே. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பாரதி கழகத்தைத் (Bharathi study circle) தோற்றுவித்து மாதமிருமுறை பாரதியின் பாடல்களின் சிறப்புக்களை பரவச் செய்தார். பண்டிதர்க்கே சொந்தமாக இருந்த தமிழ் மொழியைப் பாமரரின் சொத்தாக மிளிரச் செய்த பெருமை பாரதியாரைச் சாரும். 'பாரதி தமிழ்மொழியைச் செம்மைப் படுத்திய சாரதி' என சுவாமி விபுலாநந்தர் முழங்கினார்.

சுவாமி விபுலாநந்தர் 1933இல் பேராசிரியர் பதவியினைத் துறந்தார். சுவாமியவர்களது பிரிவு திருவேட்களத்திலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பெரிதும் பாதித்தது. அம்மக்கள் அளித்த பிரியாவிடை மடலில் 'ஏழைக்கிரங்கும் எந்தாய்,' 'பிறப்பொக்கும் எவ்வுயிர்க்கும் என்றறிந்த பெரியீர்' எனக் குறிப் பிட்டிருந்தனர்.

இலங்கை திரும்பிய சுவாமி விபுலானந்தர் சிவானந்த வித்தியாலயத்தின் அதிபர் பதவியினையும் பொறுப்பேற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஒரு பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர் பதவியைத் திறம்பட நடத்திய சுவாமி விபுலானந்தர் சிறிய பாடசாலையின் அதிபர் பதவியை மனதார ஏற்றுச் சேவை செய்தார். 'என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே' என்ற அப்பரின் திருவாக்குக்கு ஏற்ப பணியினை மேற்கொண்டார். கிழக்கிலங்கை முழுவதிலுமுள்ள ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளின் முகாமையாளராகவும் செயற் பட்டார்.

13

‘பிரபுத்த பாரத’த்தின் ஆசிரியர்

இமயமலைச் சாரலில் மாயாவதி ஆச்சிரமம் உள்ளது. அங்கிருந்து ‘பிரபுத்த பாரத’ என்ற ஆங்கில இதழ் மாதாமாதம் 1896ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் வெளி வருகிறது. அந்த இதழ் தரமான வேதாந்த தத்துவங்களையும், வாழ்க்கை நெறி முறைகளையும் தாங்கி வருவது. வாசிப்பவர்களது மனங்களைத் திருப்தியடையச் செய்வது. சுவாமி விபுலானந்தருக்கு ‘பிரபுத்த பாரத’ ஆங்கில இதழின் ஆசிரிய பீடத்தை அலங்கரிக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டுகிறது.

சுவாமி விபுலானந்தர் 1939ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ற் மாதம் இலங்கையில் இருந்து புறப்பட்டார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் அனுமதியுடன் இமயமலைச் சாரலில் உள்ள மாயாவதி ஆச்சிரமத்தை அடைந்தார்.

தமிழ் நூல்களில் புதைந்து கிடக்கும் அரிய கருத்துக்களை ஆங்கிலத்தில் பிரபுத்த பாரதம் தாங்கி வெளிவரத் தொடங்கியது. ‘பிரபுத்த பாரத’ மூலம் மறைந்து போன தமிழிசைக் கருவிகளான யாழ் வகைகளையும், இசை நுணுக்கங்களையும் பிரித்துத் தொகுத்து ஒழுங்கமைத்து உலகத்தவர் அறிந்திடச் செய்தார்.

அடிகளார் மாயாவதி ஆச்சிரமத்தில் இருந்து மயிலை- சீனி. வெங்கடசாமி அவர்களுக்கு ‘இப்பொழுது தமிழ் நிதியத்தை வெளிநாட்டவருக்கு ஆங்கில மொழிமூலமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தில் நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தத்தில் இருந்து சில மொழிபெயர்ப்புக்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்’

என எழுதியிருந்தார். சுவாமி விபுலானந்தர் சிறந்த ஆசிரியர், பேராசிரியர், சிறந்த கல்விமான். 'மனிதனில் உள்ள முழுநிறைவை விருத்தி செய்வதே கல்வி. கல்வியும் மனிதனின் விருத்தியுமே மனித வரலாறாகும்' என்று கூறிய கார்ல் மாக்ஸ்சின் சிந்தனையில் ஊறியவர். சிறந்த கல்விக் கட்டுரைகளை எழுதினார். பிரபுத்த பாரத இதழின் ஆசிரியராக 1941 வரை தொடர்ந்தார்.

14

'மதங்கசூளாமணி' என்னும் ஒரு நாடகத்தமிழ் நூல்

1924 இல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் தமது இருபத்து மூன்றாவது ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடினார்கள். இதனை முன்னர் பார்த்தோம். அந்த விழாவிலே பெரும் புலவராகிய மஹாமஹோபாத்தியாய சாமிநாதையர் தலைமை வகித்தார். இளந்துறவி விபுலானந்தர் இவ்விழாவில் கலந்து கொண்டு 'நாடகத் தமிழ்' என்ற சொற்பொழிவு மூலம் தான்கண்ட இசைநாடக முடிபுகளை வெளியிட்டார். அதனை நூலுருவாக எழுதித்தருமாறு கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதனை ஏற்று நூலுருவாக்கிக் கொடுத்தார்.

'நாடகவியலினை ஆராயப்புகுந்த இச்சிற்றாராய்ச்சியில் கண்ட முடிபுகள் அனைத்தும் பலநாளாக என்னுள்ளத்தினுள் பயின்று கிடந்தன. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் இருபத்து மூன்றாம் வருட உற்சவத்துக்குச் சென்றிருந்தபோது அவற்றினைத் தொகுத்துத் தமிழ்நாட்டுப் பெரும்புலவர் குழுமியிருந்த வித்தகக் கழகத்தில் பெரும் புலவருள் பெரும்புலவராகிய மஹாமஹோ பாத்தியாய சாமி நாதையரவர்களது தலைமையின் கீழ் இயன்றவரை விரித்துக் கூறினேன்.

இவ்வாராய்ச்சி பயன்தரத் தக்கதென மஹாமஹோ பாத்தியாயர் அவர்களும் ஏனைய புலவர்களும் பாராட்டினார்கள். ஆதலினாலும், சங்கத்துக் கெளரவ காரியதரிசியாக இருந்து தமிழபிவிருத்திக்காகப் பலவாற்றாலும், முயற்சித்துத் தம் கைப்பொருளையும், நேரத்தையும் செலவிட்டு வருபவரும், எனது நண்பருமாகிய மதுரை ஹைகோர்ட் வக்கீல் ஸ்ரீமான் ஸ்ரீனிவாசஐயங்கார்

அவர்கள், இவ்வாராய்ச்சியை விரிவுற எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்று பலமுறை கூறி என்னை ஊக்கப்படுத்தினார்.

ஆதலினால் இதனை எழுதி வெளியிடத் துணிந்தேன். சங்கப்புலவர் வீற்றிருந்து தமிழாராய்ந்த நான்மாடக் கூடலில் இருந்து இவ்வாராய்ச்சியை எழுதப்பெற்ற பெரும்பேற்றினை நினைக்கும்போது என்னுள்ளம் உருகுகின்றது. சிறியேனாகிய யான் எடுத்துக் கொண்ட இக்கருமம் இனிது நிறைவுறும் பொருட்டு உலகமாதாவாகிய மீனாட்சியம்மையாரும் சோமசுந்தரக் கடவுளும் திருவருள் பாலிப்பாராக' என சுவாமி விபுலானந்தர் நூலில் குறிப்பிடுகிறார். அதுவே 'மதங்கசூளாமணி' என்ற நூலாக வெளிவந்தது.

மதங்கர் என்பது கூத்தாடுபவரைக் குறிக்கும் சொல். சூடாமணி என்பது விலைமதிக்க முடியாத ரத்தினம்.

'நானிலம் யாவுமோர் நாடக மேடையே - அதில்
நடிப்பவர் ஆண் பெண் அனைவருமாவோம்'

என்ற கூற்றை தமிழ்க் கவிஞர்களும், அறிஞர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். கம்பரது கவிகள், நயம்பல கொண்டவை. அவரது கவிதைகள் முத்திரை பதிக்கப் பெற்றவை. முதன்மை பெற்று விளங்குபவை. ஆங்கிலக் கவிஞர் சேக்ஸ்பியரது நாடகங்கள் உலகப்புகழ் வாய்ந்தவை. கம்பர் கவிச்சக்கரவர்த்தியாக விளங்குவது போல் சேக்ஸ்பியர் நாடகச் சக்கரவர்த்தி என சுவாமி விபுலானந்தர் போற்றுகிறார். சேக்ஸ்பியர் நாடகங்களை எழுதியதோடு மட்டுமல்லாது மேடையில் நடித்து முள்ளார்.

'உலக வாழ்க்கையை நாடகமாகக் கற்பித்துக் கூறிய இக்கவிவாணர் வனப்பின்மிக்க நாடக நூல்கள் பலவற்றை உலகுக்கு அளித்துள்ளார். அதுமட்டுமல்லாது அரங்கினுட் புகுந்து தாமும் கூத்தருள் ஒருவராக நின்று நடித்துள்ளார். நாடகக் கவிகளுள் இவருக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் பிறரில்லை. ஆதலால் சேக்ஸ்பியர் என்னும் இயற்பெயர் பூண்ட இக்கவிவாணரை யாம் மதங்கசூளாமணி என வழங்குவாம். இவரது நாடகங்களுள் அமைந்து கிடந்த வனப்பினுட் சிலவற்றை ஆராயப்புகுந்த இவ் உரைத்தொடரும் மதங்கசூளாமணி என வழங்கப் பெறும்' என சுவாமி விபுலானந்தர் மதங்கசூளாமணியில்

கூறுகிறார். எந்த நாட்டவரும் சேக்ஸ்பியருக்குக் கொடுக்காத கௌரவத்தையும் முதன்மையையும் நமது அடிகள் கொடுத்துக் கௌரவித்துள்ளார்.

மதங்கசூளாமணி என்னும் நாடக நூல் உறுப்பியல், எடுத்துக்காட்டியல், ஒழிபியல் என மூன்று இயல்களைக் கொண்டுள்ளது. நாடகப் பாத்திரங்கள், சம்பவங்கள், எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்று மிக நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து மதங்க்சூளாமணியில் தந்துள்ளார்.

உறுப்பியல்

உறுப்பியல் சிலப்பதிகார அடியார்க்கு நல்லார் உரையினால் பெறப்பட்ட அழிந்துபோன நாடகத்தமிழ் நூல் சூத்திரங்கள் சிலவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு தமிழ் நாடக இலக்கியத்தை விளக்குகின்றார். இவ்வியலில் நாடக உறுப்புக்கள், நாடகத்துக்கு உரிய கட்டுக்கோப்பு, என்பவற்றுடன் நாடகத்துக்கான பாத்திரங்கள், நாடகம் தரும் சுவையுணர்வு என்பன பற்றியும் எடுத்துக் கூறப்படுகிறது.

எடுத்துக் காட்டியல்

இரண்டாம் இயலான எடுத்துக்காட்டியலில் சேக்ஸ்பியரின் பன்னிரண்டு நாடகங்களை மொழிமாற்றம் செய்து உறுப்பியலிற் கூறப்பட்ட தமிழ் நாடக இலக்கணங்களுக்கேற்ப விளக்கியுள்ளார். நாடகத்தின் அமைப்பை, முகம், பிரதிமுகம், கருப்பம், விளைவு, துய்த்தல், என விளக்கி, அந்த அமைப்பு இந்த நாடகங்களில் எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதனைக் காட்டுகிறார். அத்துடன் நாடகம் தரும் சுவையுணர்வுகளான வீரம், அச்சம், இளிவரல், அற்புதம், இன்பம், அவலம், நகை, கோபம், நடுவுநிலை என்ற ஒன்பது சுவைகளையும் விளக்கி, அச்சுவைகளை இந்நாடகங்கள் எவ்வாறு தருகின்றன என்பதனையும் விளக்குகிறார். இந்நாடகங்களில் சிலவற்றின் கதைகளை மட்டும் கூறிச் செல்கிறார்.

ஒழிபியல்

ஒழிபியல் தனஞ்செயனார் வடமொழியில் இயற்றிய இலக்கண நூலான தசரூபகத்தின் முடிபுகளைத் தொகுத்து கூறுகிறது. நாட்டிய சாத்திரத்தில் பொதிந்து கிடந்த அரிய இலக்கணங்களை எல்லாம் ஆராய்ந்து தொகுத்துச் செய்ததே தசரூபகமாகும். இவற்றைவிட தொல்காப்பியர் சூத்திர உரையினின்றும் எடுக்கப்பட்ட நாடகத்துக்குரிய அவிநயம் பற்றிய சூத்திரங்களுடன் நடித்தல், நாடகத்துக்குப் பாட்டு வகுத்தல், ஆட்டம் அமைத்தல், அரங்கின் அமைதி பற்றிய செய்திகளும் தரப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் 1926 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டது. அதன் மறுபதிப்பாக இலங்கையின் பிரதேச அமைச்சு 1987 ஜூலை 19இல் வெளியிட்டுள்ளது. இந்த நூலைக் கற்பவர்கள் எத்தனை பேருளர்? பல்கலைக் கழகத்தில் நாடகமும் அரங்கியலும் கற்கும் மாணவர்களுக்கு மதங்கசூளாமணி பாடநூலாக்கப்பட்டுள்ளதா என்பதும் கேள்விக்குறியே. நம்நாட்டுப் பேரறிஞர் சாத்திரங்களை நாங்களே ஒதுக்கிவிடுகிறோம். மதங்கசூளாமணியை ஒரு வெள்ளைத்தோலர் எழுதியிருந்தால் உலகமே போற்றுவதாக தமிழர் எனக் கூறுபவர்கள் மார்தட்டுவார்கள். நாங்கள் எல்லோரும் நடிப்புச் சுதேசிகள் தானே?

15

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர்

இலங்கையில் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை சேர்.பொன். அருணாசலம், சேர்.பொன்.இராமநாதன், கலாயோகி ஆனந்தக் குமாரசாமி முதலியோர் வலியுறுத்தியும் பாடுபட்டும் வந்தனர். அதன்பயனாக 1921இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. 1941இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி பல்கலைக்கழகமாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டது. ஆனாலும் ஒரு தமிழ்ப் பேராசிரியரை 1943இல் தான் நியமிக்க அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. அதற்கென தமிழ்பேராசிரியராக சுவாமி விபுலாநந்தர் நியமனம் பெற்றார். இதனை ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ண சங்கமும் ஏற்றுக் கொண்டது.

சுவாமி விபுலாநந்தர் பேராசிரியராக வந்தபோது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அவரிடம் கற்ற க. கணபதிப்பிள்ளை, வி. செல்வநாயகம் ஆகிய இருவரும் விரிவுரையாளர்களாக இருந்தனர். திரு. சு. வித்தியானந்தன் கற்றுக் கொண்டிருந்தார். பின்னர் இவர்கள் ஒருவர்பின் ஒருவராக தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவியினை வகித்தார்கள். திரு. சு. வித்தியானந்தன் யாழ்ப்பணத்தில் பல்கலைக் கழகம் அமைந்தபோது அதன் உபவேந்தராகப் பணியாற்றினார்.

சுவாமி விபுலாநந்தர் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் முதுமாணி (M.A) வகுப்பை 1944ஆம் ஆண்டு தொடக்கி வைத்தார். தமிழ் வித்துவான் வகுப்புக்களையும் 1946இல் தொடக்கி வைத்தார். சிங்கள மாணவர்களுக்கும், விரிவுரையாளர்களுக்கும் தமிழ் வகுப்புக்களை நடத்தினார். சுவாமி விபுலானந்தர் இறக்கும்வரை இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பேராசிரியராகவே இருந்தார்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இசை பற்றிய ஆராய்ச்சியினை மேற்கொண்டு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இசை பற்றிய விரிவுரைகளை நடத்தி, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் யாழ்நூலாக வடிவமைத்தார். தமிழர் இசை பற்றி ஆராய்ந்து கண்ட முடிபுகளைக் கட்டுரைகளாக்கி பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டு வந்தார். செந்தமிழ், தமிழ்ப்பொழில் ஆகிய இதழ்களில் கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. தமது பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து செய்த ஆராய்ச்சியின் கண்ட முடிபுகளை யாழ்நூலாக எழுதிமுடித்தார்.

1943ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் யாழ்நூலை எழுதி முடித்துவிட்டார். அதனைக் கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கத்துக்கு அனுப்பி விட்டார். இரண்டாம் உலகப்போர் போன்ற இடர்களினால் நூல் அச்சிடும் பணிகள் தாமதமாகின. அது 1947இல் தான் முடிவுற்றது. தனது மாணவர்களில் ஒருவரான வெள்ளைவாரணனார் யாழ் நூலுக்குச் சிறப்புப் பாயிரமும் எழுதி, கையெழுத்துப் படிகளை எழுதியும், ஒப்பு நோக்கியும் உதவி புரிந்ததையும் விபுலாநந்த அடிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார். கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் அரங்கேற்றம் செய்வதற்குரிய ஆயத்தங்களைச் செய்தது.

16

'யாழ்நூல்' அரங்கேற்றம்

1947 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 5ஆம் 6ஆம் திகதிகளில் திருக்கொள்ளம்பூதூர்த் திருக்கோயிலில் அரங்கேற்றம் இடம்பெற்றது. கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவர் யாழ்நூல் அரங்கேற்றம் பற்றி தமிழ்ப் பொழில் பத்திரிகையில் அறிக்கை ஒன்றை விடுத்தார். அதன் சுருக்கம் இவ்வாறுள்ளது:

அருள்மிகு விபுலாநந்த அடிகளார் பதினான்கு ஆண்டுகளாக இடைவிடாது இயலிசை ஆராய்ச்சியினை நிகழ்த்தினார். அவர் நுண்ணிதிற் கண்டுணர்ந்த பழந்தமிழிசை நூன்முடிபுகளை ஒரு கோவைப்படுத்தி யாழ்நூலாக தமிழகத்திற்கு இயற்றி உதவியுள்ளார். நம் தமிழ்ச்சங்கச் சார்பில் வெளிவரும் இவ் யாழ்நூல் அரங்கேற்றம் நிகழும் சர்வசித்து வைகாசி உஉ, உங (5-6.6.47) வியாழன், வெள்ளி இரண்டு நாட்களிலும் திருக்கொள்ளம்பூர்த் திருக்கோயிலிலே ஆளுடையபிள்ளையார் திருமுன்னர் நிகழவிருக்கிறது.

இவ்விரண்டு நாட் காலையிலும் அருண்மிகு அடிகளார் அவர்கள் யாழ்நூலில் உள்ள இசைகளின் முடிபுகளை எடுத்துரைத்து விளக்குவார்கள். நண்பகலுக்கு மேல் புதுவதாக அமைக்கப்பெற்ற வீணைக்கருவிகளிலே அவர்கள் ஆராய்ச்சியிற் கண்ட இசை உருவங்கள் இசைத்துக் காட்டப் பெறுவ. இவ்வரங்கேற்றத்தை ஒட்டிய இயற்புலவர், சொற்புலவர்களும் இசைப்புலவர் இசையரங்கும் நிகழும். அன்பர்கள் இவ்விழாவினைச் சிறப்பித்தருள்வார்களாக.

05-06-1947 வியாழக்கிழமை சென்னை மாகாணக் கல்வி அமைச்சர் திரு. தி.சு. அவிநாசிலிங்கம் செட்டியார் அவர்களின் தலைமையில் விழா தொடங்கியது.

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்க அமைச்சர் நீ.கந்தசாமி, கோலூர் ஜமீந்தார் திரு. ராம.தி. சிதம்பரம் செட்டியார், டாக்டர் ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை, நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், போன்ற அறிஞர்பெருமக்கள் புடைசூழ்ந்து வந்தனர். யாழ்நூல் குறித்த கணக்குப்படி அமைக்கப்பெற்ற முளரியாழ், சுருதி வீணை, பாரிசாத வீணை, சதுர்த்தண்டி வீணை போன்ற இசைக்கருவிகளைச் சிலர் தாங்கி வந்தார்கள். திருக்கொள்ளம்பூதூர்த் திருக்கோயில் தெற்கு வாசல் ஊடாக அடிகள் பிரவேசித்தார்கள்.

ஔவை துரைசாமிப்பிள்ளை அழகிய நாச்சியார் சேவடி பரவிய பாடலைப் பாடினார்கள். அரங்கேற்று மண்டபம் குதூகலித்தது. திருமுறை ஓதப்பட்டது. திரு. சிதம்பரம்செட்டியாரும், நீ. கந்தசாமி அவர்களும் வரவேற்புரையை நிகழ்த்தினார்கள். 'யாழ்நூலாசிரியர் அவர்கள் தமது வாழ்வு முழுவதையும் தமிழன்னையின் திருப்பணியொன்றிற்கே உரிமை செய்து வாழ்பவர்' எனத் தலைவர் அவிநாசலிங்கம் செட்டியார் வருணித்தார். விபுலானந்த அடிகள் யாழ்நூலின் வரலாற்றினையும், தாம் ஆராய்ந்து கண்ட உண்மைகளையும் விளக்கினார்.

மாலைநிகழ்வின்போது இசையறிஞர் க.பொ.சிவானந்தம் பிள்ளையவர்கள் பாரிசாத வீணையை இசைத்தார். அதில் சங்கராபரணம், அரிகாம்போதி, பிந்துவராளி, என்னும் நிறங்கள் பரவி கானமழை பொழிந்தது. சதுர்த்தண்டி வீணையில் மாயாமாளகௌளை, கானமூர்த்தி, காயகப்பிரியா, தவளாம்பரி, என்ற நிறங்களை இசைத்தார். சபைகளைகட்டி ரசித்திருந்தது. அடிகளாரின் வேண்டுகோளுக்கணங்க தலைவர் சிவானந்தம் பிள்ளை அவர்களுக்கு 'வீணைவித்தகர்' என்னும் பட்டத்தைப் பொற்பூவுடன் சூட்டினார்.

06-06-1947 வெள்ளிக்கிழமை அவை கூடியது. அடிகளாரின் அருந்திறனைப் பாராட்டி சோமசுந்தர பாரதியார், வித்துவான் துரைசாமிப்பிள்ளை போன்றோர் பேசினார்கள். இசைப் பேராசிரியர் பி. சாம்பமூர்த்தி யாழ்நூலிற்காட்டும் அரிய இசைக் கருத்துக்களை விளக்கினார்கள். வீணைவித்தகர் சிவானந்தம்பிள்ளை அவர்கள் யாழ்நூலில் குறிப்பிடப்பட்ட விதிப்படி அமைந்த சுருதி வீணையில் பண்டைத்தமிழர் இசை உருவாகிய ஏழ்பெரும்பாலைகளை கிரகசுகவரம்

மாற்றியமைக்கும் முறையில் இனிமையாக வாசித்துச் சபையை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தினார். 'இது இறைவனின் திருவருளால் நிகழ்ந்தது' என அடிகள் பலரிடமும் சொல்லி மகிழ்ந்தார்.

யாழ்நூல்

'ஐயிரண்டு ஆண்டுகளாக நேரங்கிடைக்கும் போதெல்லாம் முயன்று குருவருளினாலும், தமிழ்த் தெய்வத்தின் கடைக்கண் நோக்கினாலும், இவ்வாராய்ச்சி நூலினை ஒருவாறு எழுதிமுடித்தேன்' என விபுலானந்த அடிகள் யாழ்நூலில் கூறுவதன் மூலம் பத்தாண்டுகளுக்கும் அதிகமான காலமாக ஈடுபட்டு உழைத்துள்ளதை அறியலாம். பழமை வாய்ந்த இசைநூல்களை ஆராய்ந்து தமது பன்மொழித்திறத்தினாலும் கணித, விஞ்ஞான அறிவின் துணைகொண்டும் யாழ்நூலை எழுதியுள்ளார்.

'சரித்திர கால எல்லைக்கு எட்டாத காலத்தில் வில்யாழ் எனப் பெயரிய குழவியாய் உதித்தாள். மழலைச் சொற்பேசி, இடையர் இடைச்சியரை மகிழ்

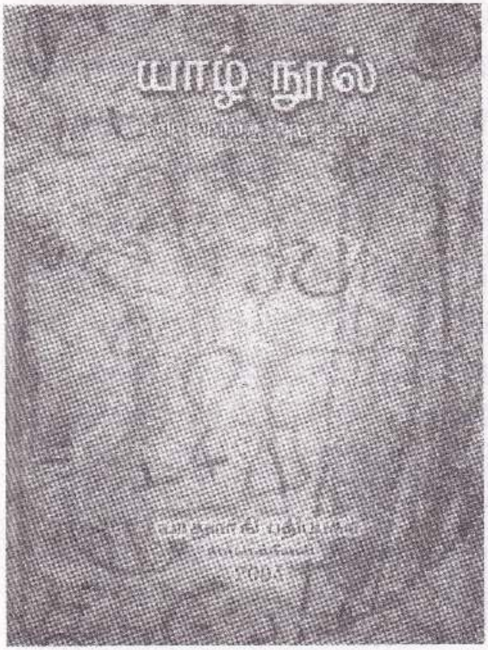

வித்தாள். சீறியாழ் என்னும் பேதைப் பருவச் சிறுமியாகி, பாணனொடும், பாடினியொடும் நாடெங்கும் திரிந்தாள். ஏழைகளும் இதயம் களிப்பெய்த இன் சொற்கூறினாள். பின்பு 'பேரியாழ்' என்னும் பெயரோடு பெதும்பைப் பருவமெய்திப், பெரும்பாணரோடு சென் றாள். குறுநில மன்னரும், முடிமன்னரும், தமிழ்ப்புலவரும், கொடை வள்ளல்களும். கேட்டு வியப்பெய்தும் வண்ணம் நயம் பட உரைபகர்ந்தாள். அதன்பின் மங்கைப் பருவம் எய்தி, அப்பருவத்துக்கு ஏற்ப, புதிய ஆடையும் அணிகலனும் பூண்டு, நாடக அரங்கத்திலே திறமை காட்டி, மடந்தைப் பருவம் வந்தெய்தலும், திருநீல கண்டப் பெரும்பாணரோடும், மதங்க சூளாமணியாரோடும், அம்மையப்பர் உறைகின்ற திருக்கோயில்கள் பலவற்றை வலம்வந்து, தெய்வ இசையினாலே அன்பருள்ளத்தினை உருக்கி, முத்தமிழ் விரகரால் பாராட்டப்பட்டு, அரிவைப் பருவம் வந்தெய்துதலும், அரசிளங்குமரிகளுக்கு இன்னுயிர் பாங்கியாகி, அவர்க்கேற்ற தலைவரை அவர் பாற் சேர்த்து, சீரும் சிறப்பும் எய்தி நின்ற யாழ் என்னும் மென்மொழி நங்கை இருந்தவிடம் தெரியாமல் மறைந்துபோனாள்' என யாழ்நூலில் மனம் வருந்துகிறார்.

உழை, இளி, விளரி, தாரம். குரல், துத்தம், கைக்கிளை என்னும் ஏழிசை யோசையின் சிறப்புக்களும் தனித்தன்மைகளும், நூலில் நன்கு சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளன. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் எல்லாம் யாழினின்று எழும் இனிய இசை பற்றிய குறிப்புக்கள் இருப்பதாக பாயிரவியல் குறிப்பிடுகிறது.

பாயிரவியல், தேவாரவியல், ஒழிபியல், சேர்க்கை எனும் பகுதிகளாக யாழ்நூல் கொண்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம். யாழ்நூலைப் புரிந்து கொள்ள

மூவகை அறிவான இசையறிவு, கணித அறிவு, தமிழறிவு தேவையென பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு கருதுவர். இசைநுணுக்கம் தெரியாதோரும் படித்து இன்புறும் பல பகுதிகளும் உண்டு என்று உடுவை தில்லைநடராசா கூறுவர். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் யாழினின்று எழும் இனிய இசை பற்றிய குறிப்புக்கள் உள்ளதை பாயிரவியல் குறிப்பிடுகிறது.

'புனத்திலும் பொழிலிலும், குன்றத்தின்மீதும், மருதத் தண்பணையிலும், முல்லைப் புறவத்திலும், கடற்கானலிலும், கான்யாற்றடைக் கரையிலும், அஞ்சுரத்திலும், மனையகத்திலும், தேவர்கோட்டத்தும், அறவோர் பள்ளியிலும், இசை வழங்கிய நாடு தமிழ்நாடு. மெல்லென்றிசைக்கும் தென்றலின் உயிர்ப்பிலும், இழுமென இழிதரும் அருவி நீரிலும், நறுமலரில் முரலுகின்ற தேன்வண்டின் ஒலியிலும், இசையினைக் கேட்டு உவந்த பழந்தமிழர், பாடன் மகளது மிடற்றுப் பாடலையும், பாணனிசைத்த யாழ்ப்பாடலையும், குழலோன் தந்த வங்கியப் பாடலையும் செவியாரக் கேட்டு இன்பமெய்தினர்' எனக்குறிப்பிடுவர்.

யாழ் உறுப்பியல்

உறுப்பியல் பகுதியில் வில்யாழ், பேரியாழ், மகரயாழ்,சீறியாழ், செங்கோட்டி யாழ், சகோடயாழ் ஆகியவற்றின் உறுப்புக்களின் அமைதிபற்றிக் கூறுகிறார். வில்வடிவில் அமைந்த யாழை வில்யாழ் எனக்கூறுவர். யாழ்வகைகளில் முதன்மை பெறுபவை பேரியாழ், மகரயாழ்,சீறியாழ், செங்கோட்டியாழ் என்பவையாகும். இந்த நான்கு வகைகளைத் தவிர, நாரதயாழ், கீசகயாழ், தும்புரயாழ், மருத்துவயாழ் போன்றனவும் உள்ளன.

ஏணைய இயல்கள்

யாழ்நூலில் இசை நரம்பியல், பாலைத்திரிபியல், பண்ணியல், தேவார இயல், ஒழிபியல் என்ற பகுதிகளில் இசை இலக்கணங்கள் பற்றிய செய்திகள் உள்ளன. இந்நூல் இசை இலக்கிய ஆய்வாகவும் அமைந்துள்ளது.

பண்ணியலில் பாலையாழ், குறிஞ்சியாழ், மருதயாழ், நெய்தல்யாழ் என்ற நாற்பெரும் பண்களும் அகநிலை, புறநிலை, அருகியல், பெருகியல், என்னும்

நால்வகை வேறுபாடுகளினால் ஒவ்வொன்றும், நான்காகி பதினாறு பண்களாகி வரும் நிலை கூறப்படுகிறது.

தேவார இயலில் 103 பண்களில் தேவாரப் பாடலில் காணப்படும் பண்கள், கட்டளை விபரங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். பழந்தமிழிசை மரபிற்கும், வடநாட்டு மரபிற்கும், அமைந்த தொடர்பு நிலையையும் விளக்கியுள்ளார்.

யாழ் உறுப்பியலில் வில்யாழ், பேரியாழ், மகரயாழ், சீறியாழ், சகோடயாழ் எனும் ஐவகை யாழ்களை விபரிக்கிறார். வில் யாழுக்கு விளக்கம் தருவதற்காக இசைவான இடத்துக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்கிறார். 'நண்பகற் காலமாகிறது. இடைச்சி ஒரு குடுவையில் பாலிட்டுக் காய்ச்சிய கூழ்கொண்டு வருகிறாள். இடையன் கூழுண்டு நீரருந்துகிறான். பின் கையிலே குழலை எடுக்கிறான். சில நாட்களுக்கு முன் அம்மூங்கிற் குழல் இடையனால் ஆக்கப்பட்டது. குழலிலே பாலைப் பண் வாசிக்கிறான். இடைச்சி கேட்டு மகிழ்கிறாள்.'

அவள்போனபின் வில் வடிவமான கருவியை எடுக்கிறான். அஃது ஒரு வில்யாழ். அக்கருவியையும் தானே செய்து கொண்டான். உள்ளே துளையுடைய குமிழ மரக் கொம்புகளை வில்லாக வளைத்து, மரநாரிலே திரித்த கயிற்றினை நாணாகக் கட்டியிருக்கிறான். ஒரே அளவான ஏழு விற்கள் இருக்கின்றன. நாண்கள் மாத்திரம் தாழ்த்தியும், உயர்த்தியும் கட்டப்பட்டனவாய், அளவு வேறுபட்டிருக்கின்றன. இடையன் நரம்புகளைத் தெறித்து இசையொப்புமையினையை ஆராய்கிறான்' எனக் காட்டுகிறார்.

தமிழ் நிகண்டு நூல்கள், சங்க இலக்கியங்கள், வடமொழிநூல்கள் ஆகியவற்றிலுள்ள யாழ் பற்றிய குறிப்புக்களோடு பிறதேசங்களிலும் தமிழ்க்குலத்தோர் வாழ்ந்து நாகரீகம் பரப்பினார்கள் எனவும், அந்நாடுகளில் யாழ்க்கருவிகள் போற்றப்பட்டன எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். யாழ்நூல் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினால் 1947இல் தமிழகத்தில் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு தஞ்சை கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினால் 1974 இல் வெளியிடப் பெற்றது. அதன்பின்னர் வெளிவந்ததற்கான சான்றுகள் கிடைத்தில.

'சகோடயாழ்' பலவழிகளிலும் சிறப்புடையது என அடிகளார் குறிப்பிடுவர். 'சிறப்பு வாய்ந்த கருவியின் இசையினை மீண்டுமொருமுறை தோற்றுமாறு செய்தல் தமிழகத்தின் மறுமலர்ச்சிக்கு சிறந்ததோர் ஏதுவாகும் என்கிறார்.

சிறப்பு வாய்ந்த யாழ் எழுப்பும் ஒலி தமிழ் வழங்கும் இடமெல்லாம் ஒலிக்க வேண்டுமாயின் இசை ஆர்வலர் மத்தியில் 'யாழ்நூல்' என்னும் இனிய நூல் வலம் வரவேண்டும். இசைக்கலைஞர்கள் யாழ் நூலை நன்கு பயின்று மீண்டும் தமிழ் ஒலிக்கும் இடமெல்லாம் 'யாழ்' ஒலிக்க வகை செய்தல் வேண்டும் என்று உடுவை தில்லைநடரசா தமது கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

யாழ்நூலை பல்கலைக்கழகத்தில் பாடநூலாகக் கற்கும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளார்களா? சுவாமி விபுலானந்தர் இசை நடனக்கல்லூரி பல்கலைக் கழக வளாகமாகத் தரமுயர்ந்துள்ளது. அவரது நூல்களைப் பாடநூல்களாக ஏற்றுக் கற்பிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதனைச் செய்வோர் அவர் விட்டுச் சென்ற சேவையினைத் தொடர்பவர்கள் என்ற வரிசையில் சிறப்பார்கள்.

17

ஒரு வரலாறு முடிந்தது

'யாழ்நூல்' அரங்கேற்றம் நிகழ்ந்து முடிந்தபின் சுவாமி விபுலானந்தர் இலங்கை திரும்பினார். பல்கலைக்கழகத்துப் பணியினை மேற்கொண்டார். அவரது உடல் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தது. ஓய்வு தேவைப்பட்டது. கொழும்பு மருத்துவ விடுதியிலே சிகிச்சையளிக்கப்பட்டது. எனினும் அது பயனற்றுப் போயிற்று. 'யாழ்நூல்' அரங்கேற்றம் நிகழ்ந்து நாற்பத்துநான்கு நாட்களே இப்பூவுலகில் வாழ்ந்தார். அவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராகவே இருந்து *1947* ஜூலை *19*ஆம் நாள் இவ்வுலகை நீத்தார்.

வவுனியா சுவாமி விபுலானந்தர் நூற்றாண்டு விழாச் சபையினர் 'உள்ளக் கமலம்' என்னும் மலரினை வெளியிட்டார்கள். அதில் 'விபுலாநந்த அலை' எனும் தலைப்பில் ஆலன் இப்படி எழுதியுள்ளார். 'உடல்நலம் குன்றிய விபுலானந்தர் கொழும்பு மருத்துவ மனையில் ஓய்வெடுக்கிறார். அவரது உடல் களைப்புற்றுக் கிடக்கிறது. உள்ளம் உயிர் எங்கோ.. வெகுதூரத்தில் மட்டக் களப்பு வாவியினடியில் எழும் அந்த இசையை நாடிச் செல்கிறது. அவரது காதுகளில் 'ச,ரி,க..ம.ப.த,நி'.. இசை பரவுகிறது.

'நீல வானிலே நிலவு வீசவே
மாலை வேளையே மலைவு தீருவோம்
சால நாடியே சலதி நீருளே
பாலை பாடியே பாலரொ டாடுவோம்'

அந்த இசையோடு இசையாகி உயிர் பிரிகிறது. தமிழ்த்தாய் கண்ணீர் வடிக்கிறாள். தமிழ் பேசும் மக்கள் ஆறாத்துயரால் அலைமோதுகின்றனர். மட்டக்களப்புப்

புகைவண்டி நிலையத்தில் இருந்து சுவாமிகளது ஊனுடம்புப் பேழை ஊர்வலமாக வருகிறது. ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ண சதுக்கத்தை அடைகிறது. அவர் உருவாக்கிய சிவானந்த வித்தியாலயத்தில், சிவபுரிக் கோட்டத்தில் கமலாலயத்தின் முன்னால் வீதியோரமாக ஆலமரம் உள்ளது. அந்த ஆலநிழலில் சமாதியடைகிறது.

'சிலம்பு தந்த இளங்கோபோல் யாழ்நூல் தந்த விபுலன்' எனக்கூறிச் சாரி சாரியாக மக்கள் கூட்டம் அஞ்சலி செலுத்தி அலைமோதுகிறது' எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

அந்த இடத்தில் நினைவுச்சின்னமாக அழகிய சமாதி எழுப்பப் பட்டுள்ளது.

'வெள்ளை நிற மல்லிகையோ வேறெந்த மா மலரோ
வள்ளல் அடியிணைக்கு வாய்த்த மலரெதுவோ
வெள்ளை நிறப் பூவுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல
உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது'

என அச்சமாதியில் அவரது பாடல் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது

நான் மாணவனாக சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் கற்கும்போது மணி மண்டபம் கட்டும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. பழைய மாணவர்களும், அந்தக்காலகட்டத்தில் 1957இல் படித்த மாணவர்களும் சேர்ந்து 'வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன்' நாடகத்தை மட்டக்களப்பு நகர மண்டபத்திலும், கல்முனை நகர மண்டபத்திலும் நிகழ்த்திப் பங்களிப்புச் செய்தமை எனது மனதில் இன்றும் நிறைந்து இனிக்கின்றது. 1957 - 60 களில் விபுலானந்தருக்கு மணிமண்டபமும் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. மணிமண்டபத்தின் படத்தைப் பாருங்கள்.

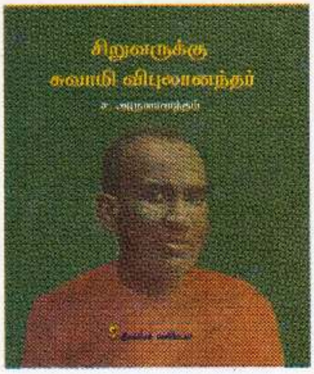

இலக்கியன் வெளியீட்டகம்

Ilakkiyan Publishing House
(A Subsidiary of Kumaran Book House)

No. 39, 36th Lane, Colombo 06, Sri Lanka
(P.O. Box 2279, Colombo)
Tel.: (+94) 112 364 550, 113 097 608 Fax: (+94) 112 364 550
E-mail: kumbhlk@gmail.com

No. 3, Meigai Vinayagar Street, Chennai 600 026, India
Tel.: (+91) 44 2362 2680
www.kumaranbookhouse.com

pbd
485025283
S. 225.00
SIRUVERUKKU SWAMI VIBULANAND
13/10/2015